GRAMMATICAE PRIMA PARS Roberti VVhitintoni. L. L. nuperrime recensita. Liber quintus.

De uerborum præteritis et supinis. cum commento necnon interliniari dictionum interpretatione.

EIVSDEM ROBERTI VVITINTONI TETRASTICHON.

Auctius exit opus. facit hoc mihi Zoilus acer
Arbiter. is credit nil sine teste mihi.
Imprudens peragit quod nolit. namqꝫ nocendo
Prosit. quod cupio conciliatqꝫ mihi.

HVMILIABIT CALVMNIATOREM.

¶ Roberti VVhitintoni. L. L. Candidis lectoribus Sal.

GRammaticę ęditiones certatim (tanq̄ i olympiaco puluere) ostentare contendunt hui⁹ æui complures: alius tamen alio more, suo quisq; innitens iudicio: alium contempsisse videtur. Hic aūt breuitati anxie nimiū astrict⁹: (vt videatur cōtractior) fatidicę Themis oraculo non min⁹ abstrusa, excudere certat. Ille vero obsoletorum affectator, inusitatā supellectilem (vt locupletatior cēseat̄) ferrugineo (velut matris Euandri) apparatu. obfusciora elicere nititur. Itaq; dū populari auræ captandæ vela plus iusto turgida protendūt, fit vt vel nimię angustię vadis: vel vastæ profusitatis abysso, illidātur importuni. Vnde nos mediocritatem cōplectētes (vt quē cautiorē aliena efficiunt pericula (prurientibus auribus neoterica, et exotica relinquētes oblectamenta: istiusmodi Circes cātilenis (vt nō incautus Vlisses) aures obturantes: mediū iter tutius tenere potius elegimus. Neq; si penes alios, ampullata emunctæ naris effulgeat gloria, pensi quicq̄ habemus: dummodo studiosæ pubis vtilitati, a nobis (vt cunq;) consulatur. Quare post varios hybernatū procellarū turbines, quædā lacera et dettrita (typographorꝫ incuria facta) resersimus: quædā etiā noua (ex consulto) addenda curauimus. Qđ si solito auctior paulo videat cuipiam. In causa fuit quorūdam criticorū momorꝫ latratus: qui sine authorū testimonio, nihil (licet Apollinis oraculo non minus verū) nobis credere in animū inducāt. Neq; me p̄terire possit: q̄ lyncei in nostris carpendis esse solent. At discant velim prius vel sua (culti⁹) ędere: q̄ aliena male taxent. ne male audiant. Authorū (et probatorū quidē) inseruimus nō modo testimonia vbi enucleatione opus est. sed etiam annotatiunculas de iis quæ rara, & minus vsitata iudicātur. Postremo ne te fugiat velim candide lector, quoties hæc et similia verba intulero. Legit̄, lectū est, repertum est, raro, &c. Parce et nisi in magno opere vix imitanda cēseo. Vale ex VVinādi officina. ix. calendas Ianuarias. Anno nr̄ę redemptionis supra sesquichiliadem. xx.

LIBER QVINTVS PRIMAE PARTIS Grammaticæ VVHITINTONI.

De verborũ præteritis.

Prima cõiugatio.

cõiugationis Vt amo. amas. amaui.

PRæteritum primæ formando ex as facit aui.

Exceptio.

to forbed / to crakke
or let. / or barste. / to rubbe / to shyne
vt vetui / crepui. / fricui. / micui.

Sed dat ui vetat/ & crepat/ atq; fricare micoq;

to thon= / to lye in
dre. / to tame. bed. / to cut / to sounde. to bynde
tonui / domui. cubui. / secui / sonui. nexui

Atq; tonare domo cubat et seco/ sic sono nexo.

to foolde. / to kyll or sleye. / verbis p̃=
plicui. / necui / dictis. .s. sunt.

Et plicat atq; neco. Tamen ex iis lecta per aui.

Quædam apud authores poteris reperire probatos.

Annotatio.

Quedam ex his apud authores leguntur etiã in aui: licet rari⁹. Persius. Excepto si quid masuri rubrica vetauit. Cice. de oratore. Nihil sane ad rem pertinet/ si qua in re discrepauit ab Antonij diuisione. Catullus in Egnatiũ. Et dens hibera defricatus vrina: tanq; a fricaui ductũ. Horati⁹ in odis. Intonata fluctibus. a tonaui. Florus per regulã dixit. Copias ei⁹ demauerunt. Apulei⁹. vi. meta. Europã tauro sup̃cubasse dixit. hierony. in Ezechiele. ca. xviii. Quare mater tua lecna inter leones cubauit. Apuleius primo meta. Presecata gula. a presecaui. Manilius. li. v. Aura per extremas resonauit flebile ripas. Horati⁹. Magna sonaturũ des nominis huius honorẽ. a sonaui. Seneca de cõsolatione ad Albinã. Ad summam emicaturus. ab emicaui Suetonius in Cesar. Ne ancipiti quidẽ vnq̃ fortuna preter bis dimicauit. Plini⁹. Aegyptij naues plicatiles humeris trãsferunt. a plicaui plicatũ ductum. Priscianus cũ Diomede dicit. necat⁹ ferro. nectus alia vi peremptus Sed differẽtia sępe confunditur. Suetonius in tyberio. hostes seme necaui Cicero apud Macrobiũ saturnalium. li. iiij. ca. iij. flãmã ex lignis viridibus factã/ atq; ibi inclusum fumo necatũ. Valeri⁹ maxi. li. vi. viros suos veneno necauerat. Quintilianus. seme necatus dixit. Cicero. Enectus siti Tãtalus. Horatius. Bos est enectus arando.

Vetauit.
Discrepauit
Defricatus.
Intonatus.
Domaui.
Cubaui.
Secaui.
Sonaui.
Micaui.
Dimicaui.
Plicaui.
Necatus.
Necaui.
Necatus.
Nectus.

to make thre foolde
to multiplye. to double. as moche.
vt multiplico aui duplico/aui. triplico/aui. .i. composit͞u.

Aui preterito plico dat cum nomine iunctum.

to reply or re-
to come to lāde. to foolde. pete recito. to foolde.
vt applico/cui. implico/cui replico cui. cōplico. cui. .i. eti͞a.

Sed cum præposito dat vi. dant hæc vel in aui.

to set oute to lappe to repete. to foolde to praye vpon knees
or shewe. adiūxi in. recitare togyder and handes.
explicaui. applicaui. īplicaui. replicaui. cōplicaui rogo humilit manus plicās

Ex. ad. in. atq; re. con solum dat supplicat aui.

Applicaui. Cicero in rhetoricis. Q͞d in itinere tā familiarit se applicauerat. Pacuui⁹.
Explicaui. Que explicauit tātis erumnis obruta. Cicero. in Pisonē. Criminibus infini-
Implicaui. tis implicata. Vir. Impliciuitq; comā. Cicero in Pisonē. Familiaritate im-
plicatus. In victruuio semper explicaui. in Cicerone sepissime inuenitur.
Replicaui. Plini⁹. Quā sepi⁹ ille replicasset/tandem persuasit. Pacuuius in. iiii. syl.
Non ellychnia sicca/non replicte bulborū tunice/nec oue tātū. replicte pro
replicite p syncopā. Seneca ī ep͞lis Recitator ingētem historiā/attēdit mi-
nutissime scriptam/arctissime plicta͞. p plicitam.
Lectū est iuuaui apud Maniliū li. iii. ⁊ apud Salustium Jugur.

to helpe. to delyte.
adiuto siue delecto. to wasshe to gyue.

Iuui datq; iuuo/laui lauo/doq; dedi dat.

to appere or
to stande by. to coste. remayne.
to stande ei⁹ cōposita dant iti. vt asto astiti cōsto. iiii. exto/iiii.

Stoq; steti format/sed iti dant compositiua.

Annotatio.

Ouidius licēter p syncopā dixit. x. meta. halcyone lachrymas: et que par admonet absitit. p abstitit. Propertius etiā licēter restauit dixit. li. ii. Nec si post stygias aliquid restauerit vndas. Lauo etiā olim fuit tertie coniugatio-onis. horati. Ora manusq; tua lauimus Feronia lympha.

to adde or
.i. coniugationis .i. cōposita a do to encrease.

Terni sunt flexus que do componit/vt addo.

to besure- to compas or to
ty for. to sell to dystroye beset.
.i. flexus do. do. do. do.

Sunt primi satis/et venum/pessum/quoq; circun.

Addo signt adiūgo. Venūdo/a venū supino a veneo: et do das. signt res per mutare ex cōtractu/et cōuentione. Satisdo/fide iubeo/ pmitto. per vadem/ siue fidem meā pignori do. et reipsa certifico. Pessundo conculco/reprimo et

pessũ do: hoc est cedo vel retrocedo Circando circumsto / vel circumfundo / vel circumsepio.

De iis quæ tam actiue q̃ passiue. prætereunt.

to soupe — to stakker / or stumble. to swere — vt coenaui: vel cenatus sum.

Cœno cum titubo / iuro dant atus et aui.

to drynke / or properly to boll / or quaffe.

Pretterito. poto potaui et potus hab ebit.

Ceno as. cenaui. hoc est vespertinã refectiunculã facio. Titubo est pedib9 vel lingua insistere non valeo: sed hinc inde vacillo: vt ebrij aut infirmi. Iuro / as. a iure fit. Nã iurare proprie est promittere quippiam adhibitis etiam testib9 ita seruaturũ / ac si ius esset. Poto. as. est idem qd bibo. sed bibere est necessitatis / potare autẽ luxurie causa. confunduntur tamen.

De formatione cõpositorum.

to loue agayne. vt redamo. aui. — to teche contrary and the truthe. dedoceo dedocui. — to rede agayne. relego relegi.

Simplicium norma formabis compositiua.

.i. audio exaudio. is. exaudiui — vt a maneo mansi. venit Immineo. es. imminui. contra naturam primitiui. de quo inferius.

Omnibus in verbis / ni regula certa negarit.

Secunda coniugatio.

to be stylle / or to peace — to teche. — to be hote.

.s. syllaba. vt silio silui. doceo docui. caleo calui. .s. cõiugationis

Es in ui versa formabunt verba secundæ

Lucanus li. iij. Absorpsit penitus rupes et tecta ferarũ. Aug. li. vi. conse. Surges absorbuerat eũ insania Circensiũ. Cicero li. ij. philippicorum. In sanguinẽ ciuilẽ exhausit. vel potius exorbuit.

to cõmaunde. — sorpsi (to suppe). sorbui.

Præteritum. iubeo iussi psi sorbet vsq;

to call — cio cis ciui. idem. — to spynne.

Et cieo ciui (vt cio quarte) dat neo neui.

Beo. Dicitur etiã sorbo. is. tertie coniugationis.

Cieo.

vt / stridi / vidi / sedi. — to grate / as a tothe / to crake as a carte. to crasshe as a tree fallyng. to see. to syt.

In di des mutant strideo (video) sedeoq;.

Deo.

Strideo est sonum violentum facio. vt currus nõ unctus facit. Calepin9 dicit strideo stridui quo, nescio authore. dt etiam per tertiã strido. is. stridi.

vt arsi. suasi. risi. to brēne. to cōsayle. to lawghe

Si faciunt ex des ardet; suadet quoq; ridet.

to shyne to wype or make clene.

vt fulgeo fulsi. dr et fulgo tertie. tergeo tersi dr et tergo. gis.

Geo. In si verte geo quoties l præuenit aut r.

to encreace. to be colde. to mourne

auxi. frixi. dr & frigo gis luxi. to shyne.

Augeo / frigeo / lugeo xi ex geo. luceo luxi.

oluí. to smel.

to put out deleui diuisas syllabas. olim. oleui.

Leo. Deleo dat leui. Sed ui dat olet. dedit eui.

to growe or waxe

to sacrifice / to go out of vse. to growe in vse.

vt adoleo adoleui. absoleo absoleui inoleo inoleui. apud antiquos.

Dant eui sua nata. dabant per ui tamen olim.

Oluí. Oleui. Oletum. Olo is. Exoleuit. Adoleuit. Inoleuit.

Hora. in episto. Uina fere dulces oluerunt mane camene. Martialis. Atq; oluere lares cōmissatore lyeo. Olim oleo fecit oleui. vnde oletū stercus humanū / quia valde male olet. Persius. Uero quisq̄ sat̄ oletū. Ueteres olim dicebant olo olis pro oleo. Plau. Olent edes arabicas. Cōposita ab oleo vsitatius preterecūt in eui / q̄ in ui. Plinius. hoc in totū exoleuit. Tullius. exoleuit iam ista oratio. Uirg. Tu cum mox adoleuerit etas. Augustinus. miror apud quosdam infideles vnde tā perniciosus error inoleuerit: vt sup tumulos defunctorꝫ cibos et vina cōferāt. Reperiuntur in ui diuisas syllabas: sed apud antiquos. Plautus. Dij decq; te perdant oboluisti allium.

to dwell with or togyder. to remayne. to perseuere or continue.

vt cōmaneo cōmansi. Remaneo remansi. permaneo permansi.

Neo. Dat maneo mansi cum cunctis compositiuis.

to continue longe. to apere or shew. to hange ouer to stande out or to shewe fer of.

obmaneo obmansi. vt emineo. nui. Immineo. nui. promineo. nui.

A quotquot retinent. per ui sed cætera formant.

to mitigate / or to swage. to wrethe / to wrast / to cast / to turne / to turment to cleaue or stykke / to doute / to remayne or abyde.

Ceo queo Mulceo mulsi / torqueo torsi / hæret dabit hæsi.

to cherysshe to beware or to auoyde to moue or angre to wynke vpon.

Reo. vt foueo foui. caueo caui moueo moui. dr et cōniuo. is. tertie.

Veo. Ex ueo ui formes. ui dat conniueo vel xi.

ℭ De iis quæ duplex habent preteritum.

to please

Preteritum iis duplex. placeo placui placitusq;.

to dyne to lacke or mysse.

Prandeo dat pransi vel pransus / dat careoq;

to be open.

Cassus vel carui/ pateo patui quoq; passus

to deserue/ to do fore/ to gette.

Dant ambo mereor/ mereo/ merui meritusq;

¶ De neutris quæ more passiui prętereunt.

to mourne/ or to be heuy or sadde. to be wounte or accustomed.

Mœreo pro luget mœstus. soleo solitus sum.

to be gladde or ioyfull. to dare or to be bolde.

Gaudeo gauisus format. sic audet et ausus.

¶ De impersonalibus duplex pręteritum habentibus.

to be wery or yrke. to be sory or haue pite.

Tædet pertęsum donat/ miseretq; misertum.

to be abasshed or ashamed. pudet est in iis que turpiter fiunt. piget in iis q̄ cum damno aut malo fiunt.

Atq; pudet puduit/ piget emittit piguitq;.

a tedet a pudet. a piget quãuis rarius.

Tæduit/ est puditum/ pigitum quandoq; reperta.

¶ Tedet impersonale facit pertesum. Virg. iiii. enei. Si nõ pertesum thalami tedeq; fuissent. Reperitur etiam teduit. Hieronymus in ecclesiastico. Idcirco teduit me vite mee. Miseret etiã misertũ est. Teren. in Heauton. Sic me dii amabunt vt tuarũ misertũ est fortunarũ. Aliqui dicũt etiã a miseret miseruit sed vix aut sine authore. Pudet facit puduit et puditum est scđm Priscian. Sil. x. Mens abiit puduitq; fuge. Recte dicim⁹ puditurũ. Plinius. li. xxxvi. ca. xv. Quum puderet viuos/ pudirurũ esset extinctos. Plaut⁹ semel tm̃ cũ ablĩõ pudet coniunxit in bacchidibus. Neq; me neq; te/ tuis intus puditũ est factis que facis. Piget facit piguit et pigitum est. Statius. li. vii. Nec pigitum paruosq; lares humilesq; subire. Pudendum et pigendum gerundia sunt. vñ nomina pudendus et pigendus. Gelli. Neq; pudenda dico/ aut penitenda. Cice. de ora. Nõ enim pudendo/ sed faciendo. &c. Ouidi. Adde fidem nulla parte pigẽdus erit. Hec verba imp̃sonalia/ aliquando p̃sonalia leguntur: sed in tertia persona tantum. Teren in adel. Hei mihi non te hec pudẽt. Lucanus li. viii. Semper metuit quẽ seua pudebunt. Terentius in Phor. Quare obsecro ne plus minusue faxit: quod nos postea pigeat.

Pertesum. Teduit.

Misertum est miseruit.

Puduit. Puditum est Piguit. Pigitum est. Pudendus Pigendus.

¶ De iis quę primam præteriti geminant.

to byte or checke. to promesse/ or to be surety for.

Dat mordere momordi/ sic spondere spospondi.

to croppe or loppe trees/ to shaue/ inde tonsor barbarum. to hange or to waye.

Dat tondere totondi/ sic pendere pependi.

¶ Exceptio.

to loppe to waye
to byte or checke agayn. to answere. downe or pondre.
vt remordeo remordi. respondi. detondi. appendi.

Si componantur geminantia / non geminantur.

retalia sigt.
to lerne to aske to gyue. to requyte to ren downe. to ren before.
qd facit didici. poposci. dedi. repupungi. decucurri. precucurri.

Ni disco / posco / do / repungo / curroq; de præ.

Apud veteres geminabat. Varro. Detotonderat forcibus. Ennius. Detotondi agros letos atq; oppida cepit. Plau. in Aulu. teste Gellio. vt admemordit hominē. vbi e pro o posuit. veteres e pro o in his geminatis posuerunt. vt in memordi / spespondi tetondi. authore Gellio. li. vii. ca. ix. Plau. in tigre apud Gellium prememorsisset dixit. Liquet igitur veteres olim dixisset mordeo morsi. vt rideo risi.

¶ Tertia coniugatio.

to lykke. to drynke. to scratche
vt lambo lambi. bibo bibi. scabo scabi.

Bo. **Præteritum ternæ formans / ex bo facies bi.**

to wryte. .s. sum. to be wedded or maryed.

Sed scribo scripsi dat / nupsi nuptaq; nubo.

Lambuit a lambo diuusq; Hieronymus affert.

¶ Diuus Hiero. li. iudic. In trecentis viris qui lambuerant aquā liberabo vos. Ibidem. manu et lingua lambuerant aquas. Frequentius tamē lambi. vt accubo. bis. accubui.

O mutant in ui (tamen m dempto) cubo nata.

to lye by.
to syt by or at the table. vt accubo. bas. bui.
vt accumbo. bis accubui. et iugationis litera .m.

M quoties retinent ternæ sunt. hac sine primæ.

¶ Cōposita a cubo quoties in lrām habent in compositione sunt tertie cōiugationis. vt occumbo. is. quod mori sigt. Sed sine hac lra m / sunt prime. vt occubo. bas. quod idem sigt. Virg. Nec adhuc crudelib9 occubet vmbris. i. iacet mortuus. Idē. Seu versare dolos / seu certe occūbere morti. Secubo. as. et secumbo. is. idē qd seorsum et separatus cubo. Proper. Miles depositis annosus secubet armis. Liuius. li. xxxix. Et iecū adolescēs vetat cū mirari si per aliquot noctes secubuisset. Excubo. as. iuxta cubo. Sueto. in Cesar. Theatrū summe magnitudinis Tarpeio monte accubans. Accumbo secus sigt in mensa sedere. Virg. Tu das epulis accūbere diuis. Cōcubo. as. et cōcumbo. is. pro simul dormio. Decubo. as. et decūmbo. is. q̄si deorsum cubo. Apulei. Decubantē excitaui feram. Colu. li. vii. Est etiā post domiturā mollioris generis bos qui decūbit in sulco. Decumbo. is. sigt etiā mori. Incubo. bas. et incumbo. bis. idem sigt quod instare. inniti. insidere. inherere. Virg. Ponto nox incubat atra. Plī. Celū cardini suo. i. terre incūbit. Recubo. bas. et recūbo. bis idē quod iaceo. quiesco. Virg. Tityre tu patule recubans sub tegmine fagi. Idē. In te ōis domus inclita recumbit. Succubo. bas. inceo.

hinc succubi demones qui sub specie muliebri viris subiiciunt/vt incubi qui mulieres ineunt. Succūbo subeo. Habet tamē cubo cōposita q̄ nō habet cūbo: vt excubo et non excumbo. Supercubo et nō supercumbo. Similiter cūbo habet composita que cubo non admittit. vt discumbo non discubo. Procumbo non procubo. idem tamen preteritum et supinum est omnibus in ui / in itum.

to saye or speke. vt dixi. — to leade or to wedde. duxi.

Ex co formabit xi. dico / sic quoq; duco. Co.

to stryke. — to ouercome or subdue.

Ico vult ici. format vinco quoq; vici.

to beholde / or loke vt aspicio asperi. — to entyse forthe. p blādicias educo.

Ex icio facies exi. solum elicio dat Icio.

to entyce fro. to allure.

Elicui. legitur sed pellicui / allicuiq;.

to make. to cast / or to throwe or flynge.

Feci donabit facio / iaceo quoq; ieci.

¶ Specio specis sperxi. idē qđ video. iam exoleuit simplex. Eius tamē composita in vsu manent. vt aspicio asperi. Inspicio insperi. ⁊c. Insup lacio. cis. lexi. idē quod in fraudem duco a lax. i. fraus. iam obsoleuit. Eius tamen frequentatiuum lacto. as. id est per blanditias illicio / in vsu est. Cōposita vero a lacio mutant a in i. vt allicio. i. blande attraho. Illicio induco. Pellicio pertraho. et faciunt allexi. illexi. pellexi. Teren. Is senem per epistolas pellexit. Legitur allicui et pellicui (q̄uis rarius) et vt quidam sentiunt potius ab alliceo et pelliceo secunde. Piso apud Priscianū. Cuius vnius premio multorum allicuit animos. Varro. Deinde vbi pellicuit dulcis venis vnda saporis. Elicio tamen solum elicui format. Liuius li. iiij. Ad colloquium vatem illicuit. Habuit tamen aliquando elexi electum / vnde electo. Inspicio. Aspicio. Allicio. Illicio. Pellicio.

Abstineo / veniam do / seruo (to absteyne / to pardon / to saue.)

A parco facies parsi / donatq; peperci.

to fede vt pasco paui — to knowe nosco noui. — to growe cresco creui. — to be accustomed. suesco sueui. qđ et suet9 sum.

In sco quod finit / sco dempto ui sibi sumit. Sco.

to lerne. — to couet or to growe. olim glisci et gliscitum.

Disco dat didici. glisco non præteritum dat.

caput inclino / concutio vel conniueo.

to nod with the heed / or to shewe a signe. to aske of ryght or duty.

Dat conquinisco conquexi / posco poposci.

coerceo cohibeo domo. separo vel dirimo.

compescui. to refrayne. dispescui. to diuyde.

O vertunt in ui / compesco dis(quoq;)pesco.

Plinius. Nilus Aphricã ab Aegypto dispescuit.

¶ De cotinuatiuorum pręteritis.

Præteritum patris dant in sco continuata.

I am fat.

Vt pingui a pinguesco. i. pingueo iam. hic capo pinguit. i. pingue fit.

Præsentis sensum patris quod continet in se.

¶ Aliqui censent verba cõtinuatiua siue effectiua i sco carere preterito. quibus refragatur Vallen. distinguens preteritum cõtinuatiuoꝝ a p̄teritis p̄mitiuoꝝ dicẽs / pinguit a pinguesco significat illud quod iam effectũ est pingue pinguit a pingueo significat illud quod fuit pingue. Qui mer. iiij. dixit. Pristinus imbutum celesti nectare corpus. Delicuit a deliquesco.

to clymbe / or to go vp.

Vt scando scandi.

10. **Ex do di formes. prendo di non geminabit.**

to bende a bowe. to hange vp.

to charge a gonne. to wey or ponder / or to perse.

Tendo tetendi dit. pendo formatq; pependi.

prendidi. ¶ Solus Alexander precepit prendo facere prendidi / cui nullus grãmaticorum astipulatur. Et licet Hieronymus vsus sit prendidistis. Valla tamen dicit literam deprauatam / et dici debere prendistis. Tendo. is. a tenue do signendo. extendo vel extraho. Aliqñ per translationem insidiari. vt tendere laqueos. Aliqñ conari / aliqñ tentoria figere / aliquando offerre et protendere / aliquãdo pergere. vt tendimus in Latium.

to deue in sondre. to powre forthe / or shede.

vt fidi fudi.

In di do vertunt (n dempto) findere fundo.

scidi to cut or diuyde. to beare / knocke / or poune.

His addas scindo. format tundo tutudiq;.

Scido sciciди descẽdo descendidi. ¶ Scindo apud veteres geminabat primã p̄teriti scicidi. Acti9 apud Prisc. Nõ ergo aquila vti p̄dicãt sciciderat pectus. Descẽdo etiã olim descẽdidi fecit Valerius. Antias apud Gelliũ. Deinde funere locato / apud forũ descẽdidit. Laberius apud eundẽ. Ego mirabar quo modo mihi descendiderant.

to buylde or set togyder.

. s. cõiugationis vt condo condidi.

Composita a do. **Di duplicant ternæ quæ do dat compositiua.**

to hyde.

Abscondo dabit abscondi, nunq̃ geminat di.

to playe or mocke / to hurte / to shytte.

vt ludo lusi. ledo lesi. claudo clausi.

Do post vocalem. **Do si vocalis / vel diphthongus præit / in si.**

to rumme as an asse. de quo in. ij. coniugatione.

Vertitur. at rudo dat rudi. stridoq; stridi.

to stryke or beate with a hãmer / or to prynte.

ferrũ p̄cutio vt aliquid ex eo fiat. to let a fart.

Cudo dat cudi / non cusi. pedo pepedi.

to lyght as
a byrde. a sedeo mutuat. to fall. to truste. olim fidi habuit.
Sido dat sedi / cecidi cado / fidoq; fisus.

¶ Cudo. is. Diomedes cum Carisio et Phoca / cusi vel cussi in p̄terito hēre cōsentiunt. qd authoritate probari nō potest. Ideo Priscianus dicit habere cudi tm̄. Virg. i enei. Ac primū silicis scintillā excudit Achates / Susceptiq; ignē foliis. Excudit (Seruio teste) est p̄terin tēporis. Diomedes p hunc Virgelii locum affirmat melius habere cudi. Cudo.

cum diphthongo.
Verbero / scindo / neco signans dat cædo cecidi.
to departe. to gyue place
Cessi dat cedo / discedo siue locum do.

¶ Cedo sig̃t verberare vel flagellare. Teren. verberib9 te cesum in pistrinū dedam daue. Item excindere. Cice. Aut eius partes / q̄si membra quedā ce- denda. Sig̃t etiam occidere et necare. Virg. ii. enei. Ceduntur vigiles. Cedo.

¶ De compositis a cædo et cado et cedo.

to kyll. to cut downe.
occido. excido. abscido to cut fro.
Longam compositis i / præbet cædo cecidi.
to fall downe. to fall in. to fall fro.
vt occido. excido to fal fro. incido. decido.
I curtam cado dat. e longam cedoq; cessi.
to drawe. to cary. to couer. to gedder.
vt traho traxi. veho vexi. tego texi. to rede. vt colligo collegi.
Ex ho / go / fac xi. legi lego. nataq; præter Ho. Go.
to vnderstāde. to loue. to dispyse.
intellexi. dilexi. neglexi.
Hæc intelligo / diligo / negligo : quæ faciunt xi.
to blowe a trumpet. Hiero. li. iiii. Si semel clan-
tuba sono vel cano. gueris venient ad te.
Clanguit a clango legitur raro tamen vsu.
Ago habet supra. xx. sig̃ta. de quibus Calepinum consule. annotati
to do. to dryue. to lede. to rule. to lyue.
Aegi format ago. rego rexi. degoq; degi.
to touche. to shyne. to breke or barst.
Tango facit tetigi. si fulgo. frangoq; fregi.
to rechatte / relagge
to prycke. or checke agayne.
Dant punxi raro. at pupugi pongo atq; repungo.
vt compungo compunxi. inde compunctus penitens.
Sed punxi solum formabunt cætera nata.

¶ Dicitur et fulgo. gis: et fulgeo. es. Virg. vi. Ille autē paribus q̄s fulgere cernis in armis. Idē li. ix. Auroq; effulgere fluctus. Luca. li. x. Fulget gēma toris: et iaspide fulua suppellex. Pūgo pupugi sepi9 q̄ punxi facit: idē q̄d sti- mulo. vel morsum / aculeū infigo. Veteres (author est Gel.) dicebāt pupugi. Fulgo Fulgeo Pungo

epungo. ¶ Repungo significat vicem reddere/retaliare vel remordere et facit repupugi. Cice. Lentulo. Darent mihi ipsi alibi publicum/in quo possum illorum animos mediocriter lacessitus repungere. quando autem de ratione vel calendario loquimur facit repunxi. author est Priscia. Cetera composita faciunt solum punxi. vt compungo compunxi.i.totum pungo/ferio. Inde compunctio dolor de peccatis.

Expungo. Dispungo. Expungo foras mitto. Dispungo expello amoueo.

to synge.

Præteritum triplex dat pango. nam cano signans

Inde compingo to ioyne togyder. to ioyne or pece. to make a couenaunt.

Dat panxi. iungo pegi. pepigique paciscor

to make water or to pysse. nisi apud veteres solum.

Meio. Meio dat minxi. nunquam aut raro lego mingo.

Meio. ¶ In io per i/consonantem vnicum legitur verbum Meio quod minxi mictum facit. et idem est quod vrinam facere. Persius. Sacer est locus/pueri extra meiite. Hora. ii. sermonum. Ditior aut formæ melioris meiat eodem. Marci. Minxisti currente semel Pauline carina. Meiere vis iterum/iam Palinurus eris. Iuuenalis. Cuius ad effigiem non tantum meiere fas est. Catullus. Meientis mulæ cunnus olere solet. Et quamquam in quibusdam libris legitur mingentis mendose tamen olim doctissimorum testimonio. etiam in sacris literis. Non reliquit vsque ad mingentem ad parietem. librariorum vitio fit: vbi diceret meientem. Et licet olim dixerunt mingo pro quo nos meio. tamen elegantius est meio. et vix vsque reperitur mingo. A meio composita. Immeio et Permeio. hora. Hunc perminxerunt calones. A meio mictito frequentatiuum. et micturio. Diomedes dicit. Meio meiui. sed in vsu est minxi.

to go.

to wype/or make clene. to dowke to sprynkle. to ryse vp.

vt tergo tersi. mergo mersi. spargo sparsi pergo perrexi. vt assurgo assurrexi.

R ante go. Ex go cum præit r/ fac si. rexi rego nata.

to frye. to dowt / or to fetche a compasse. to turne downe.

Dat frigo frixi. nil præterit ambigo vergo.

Ambigo. ¶ Ambigo is. ex am et ago. b. interposita euphoniæ causa. significat circumago et circundo. vel dubito. nullum habet præteritum aut supinum apud doctos. licet ambactum. vnde ambactus.i. circundatus. Itidem vergo. is. quod versi versum debuit facere

Vergo. sed neutrum est in vsu. Nec quod Diomedes dixit verri. et significat declino quamuis quamquam alii præcipiunt ambegitum nusquam legitur plus valet doctorum authoritas.

to quenche or restrayne.

vt restingo restinxi. nunc vnxi facit apud doctos.

Guo. Ex guo xi formes. vngo per ui dedit olim.

Stingo. ¶ Stingo stinxi stinctum. obsoleuit significans deleo. eius tamen composita in vsu

Instingo. sunt. Extinguo extinxi.i. deleo/occido. Instinguo immitto inspiro. Restinguo

Distingo. extinguo/vel cohibeo. Distinguo discerno. Vnguo. guis vnguii. et vngo. is.

Vngo. vnxi. secundum Priscia. et Calepinum dicuntur. quasi vnum ago. vngendo enim

vnitur et copulatur caro. Et Seruius/ vngo semper sine u/ ante o scribi cēset cui astipulantur docti: licet olim diceretur vnguo vngui. Tinguo cum u/ post g/ teste Capro. i. immergo/ colorem indo/ vt tinguo pannum. Plures tamen dicunt tingo sine u/ vt est illud. Qui intingit mecum in parop side. Tingo.

O mutant in ui. lo/ mo/ finitaq; xi/ to. Lo. mo. Xo. To.

¶ Preteritum in ui diuisas sillabas emittunt finita in lo: vt colo colui pro adoro/ veneror/ exerceo/ habito/ diligo/ duco/ orno. Finita in mo: vt gemo gemui quod est sonum e pectore pre angustia emitto significat etiam canere et flere: sed iis ferme auibus que flebilem vocem emittunt. vt turtur palumbus. &c. Finita in xo: vt nexo is nexui. pro ligo. Dicitur etiam nexo as nexui in eadem significatione frequētatiua a necto. is. nexui. vel nexi. Finita in to: vt sterto stertis stertui. i. dormio et sonum altum dormiendo emitto. Colo. Gemo. Sterto.

¶ Exceptiones.

to put forthe or abacke. eiicio/ remoueo. to plucke. idem quod extirpo/ amoueo/ traho.

Dat pepuli pello. vello velli quoq; vulsi. Vello.

to take vp or brynge vp or to haue a childe by. to prayse or magnifie vt extollo extuli. to lyfte vp attollo attuli. Tollo.

Sustulit et tollo donat/ sua nata tuli dant.

to synge with instrumēt. psallo. psalli cū p. to salt or sprinde with salt. sallo. li. sine p. to deceyue or begyle.

Dat cum vel sine p li sallo. fallo fefelli.

Vello velli vulsi. Virg. Cynthius aurem vellit et ammonuit. Idem. Nec patris Anchise cineres manesue reuellit. Seruius negat vulsi latine dici: sed fallit. Luca. li. iiii. Castrorum siccas de cespite vulserat herbas. Tollo a suo composito sustollo sustuli mutuat. olim geminato preterito tetuli. Teren. in an Nū quā huc tetulissem pedem. significat eleuo: vt tolle caput. pro capio et aufero. Hora. Tolle querelas. Pauper enim non est cui rerum suppetit vsus. Et differo. Plau. Omnes tollo ex hoc die in alium diē. Et suscipio vt sustulit ex ea multos liberos. Et nutrio. Teren. Quicquid pepisset decreuerunt tollere.

.s. olim

Cællo dedit cæculi/ tantum sua nata culi dant.

to stryke. percello ad animum/ percutio ad corpus.

Perculit et perculsi percællo quoq; format.

¶ Cello. is. cedo et frango. ceculi quod exoleuit: venit percello quod perculi et perculsi facit, rarius tamen perculsi. et procello eiusdem significationis. idē quod percutio et euerto/ proculi. et Recello reculi pro humilis fio et reclinor. interdum actiue significat reclino. Cello.

Celluit et cello sine diphthongo et sua nata.

Cello sine diphthongo idē quod cedo celsi tam obsoleuit. eius tamē cōposita tam secūde quam tertie cōiugationis in vsu sunt: et preteritum in ui faciūt. vt Excello vel excelleo excellui. idē quod precedo vel supero. Inde excelsus et precelsus. Lactantius li. i. Qui omnes licet eloquentia excelluerunt.

¶ Exceptiones.

to drawe wyne or ale/
to speke or shew.
vt prompsi. sumpsi profero/eloquor/expono. to take vpon.

O vertunt in psi cum p/ promo quoq; sumo.

to kymbe or
to dresse.
omo mari- to presse or prynte.
me capillos. to take awaye. to tred vnder. to bye.

Et como demo: pressi premo/ vult emit emi.

¶ Promo is. signat extraho vel profero. Plau. Prompsisti tu illi vinum. Et eloquor. Lactan. li. v. Longum est vniuersas virtutis species promere. Etiam expono. Uir. Lenique cauo se robore promunt. Inde promus qui esculenta et poculenta promit. sicut condus qui condit. Sumo signat multum et pene nimium mihi tribuo. Cice. pro Plan. quod ego non mihi tantum sumo iudices/ neque arrogo. signat accipio eligo conduco consumo impendo. Consule Calepinum. Como is. orno maxime capillos. Demo is. aufero. Premo is. calco vel innitor alicui rei cum pondere. Item firmo vero effodio insequor insisto vrgeo abscondo expello exhibeo. Consule Perottum. Emo pro comparo aut mereor.

vt plexi vel plexui. nexo vel nexui. to kembe. to knyt or bynde.

In xi/ siue xui/ mutant cto pectore/ necto.

to foolde.
nexi. plexi. to bende to punysshe. to tourne.

In xi to flecto plecto. verti dato verto.

¶ Flecto signat inclino voluo duco curuo moueo. Plecto signat percutio vel punio. Hora. Quicquid delirant reges plectuntur achiui. Etiam pro flecto. Inuenitur aliquando habere plexui. Hieronymus li. iudicum. Si septem crines capitis mei licio plexueris. Pecto etiam olim pexui fecit/ vnde pectitum. Columella li. xxxi. Preparate sunt. et pectite lane. Et alibi. Uerum vbi iam puro discrimine pectita tellus.

to shere corne. to aske. to sende.

Messuit a meto/ peto tiui/ mittoque misi.

Pro represento. Plini9. Lactuca syluestris sanguinem sistit.
Ut sisterent eum domino. in euangelio.
to make to stande or to stoppe. a statuo.

Sisto stiti actiuum/ cum natis/ dat statuique

Interdum. neutrum stetit a sto præterit/ aut nil.

¶ Sisto is. actiuum habet stiti in preterito et statum in supino ex sententia Gellij. licet Priscianus nihil habere dixerit/ et significat stare facio. Ut siste lachrymas. i. flere desine. Sisto neutrum vel a sto steti mutuatur/ vel nullum habet preteritum neque supinum/ et signat idem quod sto stas. Eius composita habent idem preteritum cum compositis a sto. et idem signant. Assisto astiti. idem quod asto astiti. Consisto et consto. Resisto et resto. etc. Aliquando sisto a statuo capit preteritum. Plautus in Bacchi. Nauem extemplo statuimus. i. stitimus. hoc est stare fecimus.

to dygge. to flie awaye. to seth/to rype/to digeste.
Dat fodio fodi. fugio fugi. coquo coxi. Dio.
to shake. quasi a crisso &c. to shake or stryke. Quo.
moueo/cōcutio. sic non est in vsu. vt cōcutio cōcussi. Gio.
Vult quatio quassi/formant cussi sua nata.
C Composita a quatio sunt concutio percutio decutio excutio. idem quod ex pello. Incutio. i. insero discutio. i. examino.
to lappe
monos to suffre. to sowe. or turne
syllaba. vt sino siui. sero seui. voluo volui. to put or set.
In ui. no. ro. uo mutes. pono posui dat.
to agre or synge
togyder. to discorde or iargue. No. ro.
to synge. vt cōcino cōcinui. occino occinui p diuisas sillabas
Et cano dat cecini. no in ui vertunt sua nata.
Salust. tamen occanui dixit (teste Seruio) per primā vocalem. verba Sal. p̄ mo historiarū sunt. Jussu Metelli cornicines occanuere. sed antiquitatem est secutus. Cano enim solebat habere canui et canitū. Diuus tamen Hierony mus/quo nihil tersius dixit in apoco. Qui erant tuba canituri. Habuerunt e ius composita etiā (Probo teste) preteritum accini. concini. &c. Unde in vigi lia dn̄i canitur. De quo propheta precinerunt.
to get. to dresse with pytche. rosen/or any thyng that deueth.
idem qd genero. lino est aliquid superinduco quod hereat.
Dat gigno genui. lini/aut liui/lino leui. No.
Cerno olim cerni to cast downe/
fecit Liui9. Stoli to sadle an hors/
de ferocē viribus to make a bed/
cernerat. to despise or to paue a
to se or beholde. set nought by. strete.
Cerno creui. sperno spreui. sternoq3 straui
to dispise to leaue or forsake.
Temno dat tempsi linquo donat quoq3 liqui. Quo.
C Lino habet triplex preteritum lini/liui/et leui. Quintili. in declamatione. Cice. Et ne qd sceleri impio deesset/mariti tui cruore parietem linisti. Colu. li. vltimo. Multi cum semel noua dolia vel seris crassa gummi liuerunt: vna inperpetuum gummitione contenti sunt. Cato de re rusti. vbi temperate te pebit: cuminum indito postea linito. Si recte leueris in dolium quinquage natum pedum quatuor satis erit.
to breke/bru
se/or poune.
cōminuo/fri
to seke. co/tundo. to ren.
Quæro quæsiui. tero triui. curro cucurri.
to ren before or ouergo to ren downe.
precurri et precucurri. decurri vel decucurri.
Præ/de/sed iunctum/curri dabit atq3 cucurri.

¶ Precurro facit precurri vel precucurri. Terentius in Hecy. Ancilla rum interea propere precurrit. Plautus in Am. Me captas/ qui tute ab naui clã culum alia via precucurristi. Similiter decurro decurri vel decucurri. Vir g. ij. Laocoon ardens summa decurrit ab arce.

to brusshe/ to roote/
to drawe/ to turne vp. to bere or to
verri vel versi rari- brynge. to
us tamen versi. make or do. to bren or greue.

Ri vel si verro. gessi gerit. vro dat vssi.

Protexo serui sero/ semino plantoq; seui.

to set or plante. to afferme or graunt. to graffe or brynge in.
vt cõseui vel cõserui. asseui vel asserui. insero inseui vel inserui.

Dant eui vel ui/ sero nata con/ ad/ simul inq;

emitto vel circũfero aut
.i. p diuisas to cõpasse to leue. extendo. circundo.
syllabas circũserui. deserui. exerui. obserui.

Diuisas per ui tantum sero cætera nata.

¶ Sero. i. seui satum. semino siue planto. Lactan. li. ij. Terrã studiose coluit: ac vineam sua manu seuit. Et generare. vnde setus. Et Juppiter dr deorum et hominum sator. i. genitor. Aliqñ admoueo texo ordino. hinc series. i. ordo. & sic facit serui sertum. Ennius. Quã tanto studio seruit. hinc serius/ a/ um. i. contextus. Luca. Accipiunt sertas nardo florente coronas. Eius composita assero. consero. insero. preterium tam in eui/ q̃ in ui. Reliqua composita solum in ui diuisas syllabas. vt dissero disserui. i. enarro vel declaro. Desero deserui. relinquo. &c.

.i. antiquo.

Dat fero nempe tuli cum natis de tulo prisco.

.s. antiquo cum natis.

A suo sicq; sui. sed possum potui dat.

to take. to couet.

Cæpi dat capio. format cupioq; cupiui.

to be wyse/ to sa-
to take fro uer as mete/ or
violently. to haue a sent.

Dat rapio rapui/ sapio sapui atq; sapiui.

to bere a childe. to open. to perceyue.
to lyue. to brynge forth. .i. nata. vt aperio. comperio.

Viuo dat vixi. pario peperi. sata quartæ.

¶ Sapio. is. facit sapui vel sapiui. et signat saporẽ hẽre. vt hic cib⁹ bene sapit. Aliqñ saporem indicare. vt hoc lac sapit adustionẽ. Item ad alia transfertur vt verba tua sapiunt stultitiã. vel heresim. Aliqñ sapiens sum vel benesentio. Marcialis. Nubere vis prisco: nõ miror paula sapisti .p sapiuisti. Neui. Quãto ego plus sapiui. Plau. in rudẽte. Magis sapiuisset si dormiuisset domi. August. li. i. de ciuita. Tribulationis tpe probauerunt q̃ recte sapuerint.

Olim dicebant sapio.is.iui. pire.quarte.nunc tm̄ terne. Eius cōposita desi-
pio et resipisco idē habent preteritum cum sapio in iui et ui. Desipio est insipi
enter ago/deliro/et a sapientia decido. Eius cōtrarium est resipisco. Nā resi-
pio in vsu est raro.et sig̃t ad mentē redeo. Desipio in vsu est. Desipisco nusq̄
Lactātiu. li.vi.diui insti. Resipiscit enim.ac mentē suā quasi ab insania re-
cipit/quē errati pudet. Idē lib. ii. Aniliter desipuit. Cice. M. Celio. In quo
cum obiurgaret qd nimio gaudio pene desiperem. Cice.lib.iiii.ad Atti. Aut
aliquādo te authore resipiui. Afranius. Equidem nos resipui postq̄ pectus
letitia est onustum.

to scrape — to rustle or bustle.
vt scalpo scalpsi. strepui. to barst.
Ex po psi facies. dat ui strepo. rumpoq; rupi. Po.

Verbum desinens in po facit psi. vt scalpo/repo/clepo/carpo/serpo/sculpo. Addunt aliqui crepo crepui. quibus haud assentiēr/ cum tertie nullo testimonio inuenitur coniugationis.

to prouoke — to go to se. to go to do.
vt lacesso lacessiui. vt visi. facessi.
Ex so fac siui. tantum si viso facesso So.
to go to take or do
capessi. aliqñ capessiui. to bake.
Atq; capesso/ aut ui. de pinso pinsuit exit.

Verba in so faciūt siui. vt lacesso/siui.arcesso. accerso.i. eo ad vocandum. Sed viso facisso. solum si faciunt. vt capesso.qd aliqñ facit siui. Augu.li.ii. deci. Aeschynes cū adulescēs tragedias actitasset. reinpublicā capessiuit. Pōponi9. Nec molis molui/nec palmis pinsui.

to delaye. with water.
to make sharpe — to acuse.
vt acuo.is.acui. arguo argui. diluo dilui to rayne
Semper uo mutes in ui. donat pluo pluui Vo.
to buylde/to kerue/to ordre.
Calepinū lege de struo habet multa significata.
Atq; plui formāt struo struxi; sic fluo fluxi
Pluo raro legitur nisi in tertia persona singulari. Liuius li.ā. lapidib9 pluuisse ferunt. In genesi. Nō enī pluuerat dn̄s super terrā. Tibul.ii. Multus et in terris depluerit q; lapis. Quintilianus. Cum cenaculū eius perplueret.

Quarta coniugatio.

vt audio.audis.audiui. coniugatio.
Iui præterito facit ex is flexio quarta.
vt audiui vel audii per syncopam.
a tero. a sino. .f verbum.
Ni triui/siui det is quodcunq; dat iui.

¶ Omne verbū faciens preteritum in iui. potest per syncopam emittere in. ū. vt audiui vel audij. his duobus exceptis. triui a tero/ et liui a lino/

Carisius est author cū Prisciano.

to chaunge money. to enstable.
cambio cābiui vel campsi. .i. firmo. stabilio.

Cambio ui vel psi. format xi sancio vel ui.

to clothe.
.i. vestio. et inde amictus vestis.

Cambiui. Campsi. Sancio. Amicio.

Dic amicit per ui. per exi reperitur et iui.

Cambio biui vel cāpsi. i. muto pecuniā. Inde Cāpsor. nūmularius. Et cāpso frequentatiuū apud Enni. legitur. Sancio: est firmo: proprie effuso sanguinē per hostie immolationē. Luca. Romanas sancire volunt hoc sāguine leges. Pō po. ū. Sancirat ius vtile ciuitati. pro sancitierat p syncopam. Amicio facit amicui. teste Diomede. Brutus in laudatione Appij dixit. Toga preterea amicuit. Actius etiam amixit protulit. Inuenitur et amiciui. Inde amictus et amiculum.

to come. to lepe.

Nio. Veni dat venio/ salio salui/ atq; saliui.

to here. per metaphoram. to hedge/ or to drawe vp. cōpasse.

Rio/ pio. Salio. Haurio.

Hausit/ et hauriuit facit haurio. sepio sepsi.

Ouidi⁹. i. fastorū. Per flammas saluisse pec⁹ saluisse colonos. Verg. geor. iii Mollib⁹ i pratis vnctos saliere p vtres. p saluere dixit p syncopā. Haurio. humorē excipio vel extraho. nunc audio. Varro. ad Cice. Eius idē q̄cq̄ hau rierit. p haurinerit ptulit. Virg. enei. iiij. Vocēq; his auribus hausi.

to amende
to patche. to stuffe to be horse. to fele/ or
sarsi. farsi rausi. to vnderset. vnderstande.

Tio. Sartio/ fartio/ rautio/ fultio/ sentio/ formant

to bynde.

Ex cio si. vinxi et vinciui vincio donat.

to open to couer.
vt aperio aperui. operio operui.

Inq; rui mutant rio/ nata parit. tamen in ri.

to espye or see. to fynde by chaunce
comperi. repperi.

Hæc duo comperio/ repperis/ quod pp geminabit.

¶ De verborum supinis.

to drynke to skynne/ or to scale fysshe.
vt bibi bibitum. deglubi deglubitum.

Bi. Ex bi præterito tum sumpto/ conde supinum.

Deglubi. ¶ Supina verboꝝ formātur a preterito: vt ea que faciunt bi/ tum syllaba ad iūcta/ formāt supinum/ vt deglubo deglubi deglubitum signt excorio/ vel pelo

lem vel corticem detraho. Tyberij verbum est. Boni pastoris est tõdere pecus/nõ deglubere. Lãbi et scabi carent supinis: de quibus inferius.

to ouercome. to stryke.
Vt vici victum. ici ictum. to make or do.

Ci mutes in ctum cum c: facio dato factum. Ci.

to cast/throwe flynge/or hurle. to ryd or fynysshe. Vt cõfeci cõfectum. to cast awaye. abieci abiectum/

Et iaceo iactum. formant sua nata per ectum.

parco to pardon/to absteyne/to saue/or kepe.

Parsi dat parsum/ faciet per itumq; peperci.

Parco. cis. signe abstineo/et qsi parce vel parum tãgo. Veniã do/et ab vitione astineo vel seruo facit parsi parsum: et peperci parcitum. Liui. li. xxv. Nec dum eos Capue parsuros. Pli. li. xxxiij. Italie parcitum est/vetere interdicto patrum. Virg. Parcere subiectis/et debellare superbis. Parco pro seruo. vt Cui parcis: inde parcus/qui sumptibus parcit. Parco.

poscitũ. discitum. vt cõpescitum. dispescitum.

Hæc posco disco sata pesco/ lecta in itum sunt.

Minuitia infert hec quatuor hẽre supina p itum/posco/disco/cõpesco/dispesco. Licet raro sint in vsu. Seneca li. i. de clemẽtia. Ego sum nobilib⁹ adulescentibus expositũ caput/in quod mucrones acuant. Apuleius apud Priscianum. Disciturum dixit. De reliquis duobus testimonium citat nullum. Quare aduerte lector quoties dico lecta. legitur. raro. vel olim parce (vel nõ) imitanda censeo. annotatio

to se. to strike or prynte. to byte to hange
Vt vidi visum. cudi cusum. vt momordi morsum. pependi pensum.

Ex di sum formes: primam tamen in geminatis Di.

to shaue or croppe.
totondi tonsum olim/qð iã non est in vsu.

Præteritis tollas. esum dat edo/ dedit estum.

vt comesum et comestum.

Ambo dat comedo: dant cætera nata per esum.

Edo es esum/vñ esurus. Plau. Vbi sum⁹ esuri! olim dedit etiã estũ qð exoleuit. Ex eius compositis solum comedo dat comesum et comestum. Iuuenal. Et cito rapturus de nobilitate comesa; quod superest. Sal. apud Diomedem. Patrimonia comesta. Cicero pro Cluentio. Potius comestum & epotum in venas atq; omnes partes corporis emanaret. Cetera composita ab edo tantum esum faciunt: vt ambesum. Edo/ Comedo.

to cut to cleue. to set opẽ. to dygge. to syt.

Hæc scindo/ findo/ pando/ fodio/ sedeoq;
Dant scissum/ fissum/ passum/ fossum/ quoq; sessum.
Tunsum vel tusum tundo. sua nataq; tusum.

pendo. ¶ Pando (vt Beda censet) pansum facit. Sed Gellius li. xv. ca. xv. dicit rectius gemino ss passum. Cui authorum suffragatur vsus. Virg. geor. iiii. presfuit et tunsum galle admiscere saporem. Plinius li. xxi. hec tusa cribrataque vinum quantum possit excelenti.

to ioyne. to yelde. to put in.
vt circundatū venundatū. pessundatū. vt additū. deditū. inditum.

Do sic nata datum primæ. ternæ sed itum dant.

to hyde. absconsum. to bende. tentum vel tensum.

Abscondo dat itum/ raro sum. tendoq; tum sum.

to chewe/ or cham/ or ete. peditum. to farre.

Mando dat mansum; raroq; pepedit itum dat

Abscondo. Mando. ¶ Abscōdo absconditū frequenti⁹ ꝗ̄ absconsum ſm Diomedē. hiero. ecde. Denudabit absconsa sua illi. Mando mādi (qđ ſm Priscia. mādidi habuit) facit mansum. quare supino non caret/ licet non adeo frequens sit. Quintili.
Mansus. cibos mansos dixit. Cice. ii. de oratore. Oīa minime māsa (vt aiunt) nutrices infantibus pueris in os inferant. Serenus. Purgatur cerebrum māsa radice pyretri. Pedo pepedi peditum ꝗuis raro in vsu. Catullus. Subtile ac leue peditum.

to fall. to beate or slee.

Casum dat cecidi. cæsum quoq; cædo cecidi.

.s. supino. vt concisum. decisum. excisum. &c.

A cado nata carent/ cisum dant sed sata cædo.

to go downe.
or fall downe. to fall or go backewarde.

Occidit occasum legitur/ recidoq; recasum.

Composita a cado in vsu non sunt/ nisi forte occasum et recasum. Hiero. i ps. Ab ortu solis vsq; ad occasum laudabile nomen dn̄i. Lacta. li. v. Euanituras breui religiones falsas/ et occasuram omnem philosophiā nemo dubitauerit. Sueto. in August. Cuncta in ipsos recasura. Cice. ad Atti. Id ego puto ad nihil recasurum.

to legi lectum. collegi collectū. to flie awaye.

Gi. Gi mutes in ctum cum c. fugio fugitum dat.

to breke or bruse. de quo diximus triplex habens preteritum.

Frango dat fractum/ pango pactum. dat agoq;

to touche. to prycke.

Actum. sic tango tactum/ pungo quoq; punctum.

¶ Satago ambigo at dego carent supinis/ de quibus inferius.

Dat fallo falsum/ cello dant nataq; celsum.

Simplex non est in vsu: sed nata sunt.

Li. Cello tamen culsum cum natis/ falloq; falsum.

vt vellam tibi ariculas. I shall wrynge the by thy eares.
to plucke or wrynge to put abacke/ or put out or fro

Vello dat vulsum/ format pello quoq; pulsum.

to take vp or bryng vp or nourisshe. to beare/ or say.

Mutuo tollo capit sublatum/ ceu fero latum.

¶ Cōposita a cello sine diphthōgo faciunt celsum. Unde nōia celsus et excelsus vt sentit Rinlutus grāmaticus. Parti cipia enim excelsus et excelsurus se nunq̄ inuenisse dicit. Cello cum ae diphthōgo cum cōpositis facit culsum: vt p̄culsum. vnde p̄culsus participium. Uirg. Quarum sacra fero ingenti p̄culsus amore. Uello vulsum. Marci. Mens est pānice vulsa tibi. Tollo mutuatur preteritum ⁊ supinum a sustollo. ⁊ illud sustollo sustuli sublatum apud antiquos pro simplici in vsu erat. Fero capit preteritum tuli. a tulo. is. antiquo. et supinum a lato. as. latum. quod simplex exoleuit/ eius tamen compositum dilato vsurpatur. Cello. Caello. vello. Tollo.

to bye. to barst or breke.
vt emi emptum. rupi ruptum.

Ex mi ptum formes/ sic pi cum p praeunte. Mi.

to take vt acceptum. conceptum pre ceptum

Captum dat capio/ formabunt nataq; ceptum.

to daube.
vt lini litum. to come.

In tum ni vertes/ venio tamen addito ventum. Ni.

to synge or p̄phicie. vt accinui accentū. cōcinui cōcentum.

Cantum dat cano. centum faciunt sua nata
Et canitum legitur raro quamuis sit in vsu.

¶ Cano olim canui et canitū habebat. Itē eius cōposita (vt Prob⁹ dicit) fecere accini occini precini. ⁊c. Unde canitur in vigilia natalis dn̄i. De quo p̄phēte precinerunt. Hieronymus in apoco. dixit. Qui erant tuba canituri. Cano

to roote as a swyne. to mete. to ouer ren or ren before.
vt verri versum accurri accursum. vt precucurri precursum.

Ex ri sum facies. primam tamen in geminatis. Ri.

to forsake or leue to offende.
vt reliqui relictum. deliqui delictum.

Demas. et qui ctum format cum e praeunte.

to open. to fynde.
to get/ to brynge forthe. or to bere a childe. vt apertum. repertum.

Partum vel paritum pario dat nata per ertum.

¶ Pario. is. peperi partū. vn̄ partus/ et paritum. vn̄ pariturus. sig̃t prolem produco. sig̃t insup acquiro vel efficio. Statius. Posti veniat paritura marito. Teren. in Phor. Haud existimans quanto labore sit partum. Cōposita a pario in ertum faciunt. Ouidius. Tu non inuenta reperta es. Pario

vt iussi iussum. visi visum. mersi mersum. to mylke.

Ex si sum formes. donabit mulgeo mulsum Si.

to cherisshe.
or to be chose. authore Prisciano.

Vel mulctum. dabit indulget tum/ rarius in sum.

a torqueo.

Tortum dat torsi/ raro torsum. vro dat vstum.

to bere to sende

Formabitq; gero gestum. mitto quoq; missum.

Quanq̃ sit raro legitur tamen versus ab vrget.

¶ Augu. Habeo vnde corrigas quod in te tortū est. Tort⁹ participiū a supino tortum. Hora. de arte. Parce detorta tamē. Vrgeo (licet grāmatici supinū habere negent) olim tamen habuit. Liui. Versus inde/ quum quonā modo id prestaturus esset percuntantes doceret haud vsa asserere pertulit.

vt scripsi scriptum. nupsi nuptum.

P præ psi mutes in ctum cum p præeunte.

sorbitū pro sorbui.

Sorpsi dat sorptum/ per itum sed sorbuit effert.

vt fulsi fultum. farsi fartum.

L preeunte vel r/ si quartæ vertitur in tum.

vel hauritum. vel cambitum.

Haurio vult haustum/ cambit campsum/ ambo vel itum.

¶ Hiero. in psal. Absorpti sunt iuncti petre iudices eorꝫ. Luca. li. iiij. Absorpsit penitus rupes et tecta ferarū. Caper grāmaticus deceptus est. q̃ negauit sorpsi preteritum. Sorbui cum facit supinum sorbitum hēt ſm regulā licet raro. a quo sorbitio sorbendi actus/ vel liquidus cibus. Inde sorbitiuncula. Persius. Barbatū hoc crede magistrum Dicere sorbitio tollit quē dira cicute. Haurio facit haustum. et aliqñ (licet rarius) hauritum. Virgili. li. iiij. Que bella exhausta canebat. Apuleius. ii. meta. Laginis facilis hauritu. Idem. in iū. Rorem rigētem hauritum ista cōfestim vnula. Facit aliqñ etiam hausum sine. r. Virg. iiij. Spero equidem mediis si quippia numina possunt Supplicia hausurum scopulis.

nisi mutuetur a sto steti.

Dat sto et sisto statum: neutrum sisto nihil a se.

to assiste or to ayde/ or stande by.

vt asto astiti astitū. assisto astiti astitū et sic de reliquis.

Conuertunt in itum. sed iti sto sistoq; nata.

Constatum/ obstatum/ præstatum lecta aliquando.

vt prestitum/ constitum/ obstitum. to turne.

Sæpius at in itum donant/ verti dato versum.

¶ Sto/ as/ steti facit statum/ similiter sisto actiuum/ idē q̃ð stare facio. a sto supinum mutuo accipit statū. Vnde stator q̃ sistit aliquē ꝓtori aut dño suo. Vir. Siste gradū teq; aspectu ne subtrahe nostro. Sisto neutrum a se nullum habet preteritum. aut supinū: nisi a sto mutuetur/ steti statū. et idem sigt. Eius tamen cōposita eundē sensum. idē p̃teritum et supinū cum cōpositio a sto habēt Quedā etiā cōposita a sto statum in supino habere leguntur (Nā forte olim/ hec omnia aui et atum habuere.) vt constatum/ obstatum et prestatum. Statius li. Thebai. Que sic orsa prior/ spes ne obstatura pelasgis. Luca. Constatura fides superum. Martialis. Constatura fuit megalenūs purpura cētum. Liuius. versus inde/ quonā modo prestaturus erat. ꝛc. Sed in itum potius approbat authorum vsus.

vt amaui amatū/ ciui citum.

Vi mutes in tum. poto potum. tamen olim

Potatum. lauo dat lotum/ lautum atq; lauatum.

¶ Poto/as/olim potatum nunc potius potum vsurpat. Virg. Huc ipsi potū venient per prata iuuenci. Luca. Poture te nile grues. Virg. Et potum pastus age Tityre. Teren. Apud me potaturus est. Lauo triplex habet preteritum/lotum/lautum/lauatum. Tacitus de germanis. Lauti cibum capiunt. Teren. Te ne ad symbolum venire vnctum/atq; lautum e balneis? Hora. Ast vbi me fessum sol acrior ire lauatum admonuit. Teren. in Enucho. Abeunt lauatum. Ouidius. iiij. fastorum. Sacra lauaturas mane petebat aquas. Cicero ad Varronē. li. ix. episto. Faciam et lauatio parata sit. Lotum notissimum, ideo non eget testimonio. Inde lotio/lotor/et lotrix.

to be ware or shonne

Formabit caueo cautum/ ac adoleuit adultum.

Dat faueo fautum. donat sapio sapitumq;. Vi.

Pasco dat pastum. soluo ui vertit in utum

to lappe to seke or a receyuor.
or turne. enquyre inde questor.

Sic voluo. quero quæsitum/ dat quoq; quæstum.

vt cognoui cognitum. agnoui agnitum.

Oui conuertunt in itum/ con et ad sata nosco

diuerse nosco.

vt ignosco ignoui ignotū. dignotum.

Agnotum legitur. dant cætera nata per otum

¶ Salustius in Iug. Neq; inermes ex p̄lio viros quenq; agnoturum. Nosco notum habet. Videtur olim habuisse noscitum. Vnde nosciturus et frequentatiuum noscito in vsu est. Et ignosco participium futuri temporis facit ignosciturus teste Prisciano. Piso frugi li. ij. annali. Quocunq; deliquisset ignosciturum affirmabat Secundum regulā ignotum et ignosciturus facit. Cice. in Cato. Ignoturum alteri quod patrē: alteri quod tutorē secutus est.

Dat serui sertum/seuiq; satum sero. nata

Dant sertum/atq; situm con/ad/in. sed cætera sertū Rui.

¶ Sero/is/idē qđ texo/ordino/ vel admoueo / dat serui et sertum in supino. Enni. Quā tāto studio seruit. vñ sertum/ et sertus participium. i. contextus. Luca. Accipiunt sertas nardo florēte coronas Sed sero pro planto aut semino aut genero dat seui et satum. vñ satus participium. i. generatus/ et sator genitor. Ouid. meta. i. Quā Iapeto satus. Cōposita a sero: vt assero/consero/insero faciunt aliquando insertum/aliqñ insitum. Assero proprie sero aut planto facit asseui assitum. Pro libero/defendo/ vel affirmo/asserui assertum. Cōsero pro planto vel semino cōseui cōsitum/ pro pugno cōserui cōsertum. Insero pro ingero surculum siue germen in aliquā arborē. facit inseui insitū. pro immitto infero facit inserui insertum. Reliqua cōposita a sero dant serui sertum. vt exero exerui exertum. i. emitto/extendo. Dissero/edissero/obsero/desero. serui et sertum dumtaxat faciunt.

Sero. Assero. Consero. Insero.

to yeske/to sobbe as children do. to bury.

Singultum singultio dat sepelire sepultum.

to be solde. to clothe or to arraye.

Væneo dat vænum necnon amicit dat amictum

ngultus.

¶ Singultus est quoties spiritus vacans ab humore in loco spiritui deputa to retinetur: hic enim dum emittitur / nec potest erumpere: et distentionē inducit / que appellatur singult⁹. angl. the ioske. or rattyl in the throte. Inde singultio singultum emitto. Statius. Semineces pueri trepidas in lumine vite Singultant animas. est frequētatiuū a singultio singultiui. Cato dixit. Mortuus sepelitus est pro sepultus.

ngultio

diuisū.

vt tacui tacitum.

Quod dat ui vertes in itum: donat seco sectum.
Et frico dat frictum, neco nectum, sed mico nullum.

¶ Annotatio.

Lecta seco / frico / siue neco / sono / sic tono / in atum.

¶ Sunt lecta apud probos authores. vt in libri fronte diximus secatus frictus sonatus. &c. licet rarius.

Dat doceo doctum, tentum format teneoq;

to bake — vt pinsitum vel pinsum.

Pinso dat pistum / legitur per itum simul in sum

to be or stande open — to medle.

Passum dat pateo formabit. misceo mistum.

To iuge or estymate. inde recensum. — vnde recensitum. penul. pd.

Censeo dat censum, vetus et dat censit in itum.

Pinso. pinsus. Pinsurus. Pinsor. Pistor. Misceo. Mistarius.

¶ Pinso facit frequentius pistum, facit etiam pinsitum & pinsum. author est Minutuita. Colu li. ii. Panicum pinsitum et euolutum furfure. Idem pinsus dixit. vt notauit Sulpi. Diome. quoq; facit participia pinsus pinsurus. vnde pinsor pro pistor. Varro. Nec pinsorē vllum nossent nisi eum q̄ in pistrino pinseret farinam. Hinc pinso et pinsito. Varro. Promēdo diē vt pisetur. Plau. Qui polentā pinsitant. Misceo mistum. facit per s potius q̄ mixtum per x. si doctis credimus. idē quod confundo et perturbo. Aug. Vera ergo simul inordinata permista. in vna disputatione. vnde mistarius. vas in quo aqua continetur. vino miscenda. Lucillius. Arceus aut gemina longus mistarius ansa. Et miscellanea libri sunt (vt apud Gelli.) in quibus de rebus multum diuersis tractatur. Censeo facit censum. vnde census. us. ui i. annuus reddit⁹ et quicq̄d fortunarum quis habet. Itē census dr̄ estimatio rerū ac bonor̄ facta fm̄ quā tributa pēdebantur. ang. a taske or a taxacion. Vn̄ censum agere. est recensere hominum facultates. Et cēsor magister mor̄. Et recēseo. vnde recensus. us. ui. i. recognitio populi per numeros. Sueto. in Cesa. Recensū populi vicatim p̄ dn̄os insularū egit. Recensitum nō est a recenseo. sed a verbo antiquo quarte recenseo is ire / quod sigt̄ recensum agere / vt Valla docet et Placentin⁹. Et censeo is sire / idē. Cice. pro Archia. Cū eodē questore fuisse in Asia p̄mis Iulio et Crasso nullā populi partē esse censitā. Claudius. li. ii. in Eutropiū. Presto recensitis euoluere secula fastis. Hiero. in li. numeri. Recensiti sunt a. xx. annis / oēs qui poterant ad bella procedere.

Censeo. Census. Cēsum agere Recenseo. Recensus. Resensio. Censio.

vt coercitū a coercui — exercitum ab exercui

li.

Arceo nata in itum, simplex olim dedit artum,

vt arcitum.

Vel per itum, careo format cassum caritumq̧.

Arceo. es. idẽ q̃d pello aut propulso facit arcui. licet quidam carere preterito somniẽt. Cice. in xi. Philippica. A progressu arcuit. Silli. li. i. Armauit clausos ꝛ portis arcuit hostem. nunc caret supino habuit tamen olim arcitum. vñ arctus/a/um. nomen/et arcto. as. frequentatiuum. Habuit etiã arcitum. vt ostendunt sua composita. coerceo coercitum. a in i mutata. et exerceo exercitũ. vnde exercitus. us. ui nomẽ. i. militum copia. Exercitũ actus exercendi. Exercito frequentatiuum.

Arceo. Coerceo. Exerceo. Exercitus. Exercitum. Exercito.

to hyde. to aske or gyue counseyle.

Occulit occultum. consultum consulo donat.

to lepe

Saltum dat salio quum salto significabit.

to lepe downe to lepe vpon

vt desilio desultum. insilio insultum. to salt or poudre

Nataq̧ dant sultum. pro condio sale salitum.

.s. supinum.

Sallo dat salsum. dat cum p/ psalloq̧ nullum.

℄ Salio. is. salui. saliui vl' salij signs idem quod salto vel ascẽdo facit saltum in supino. et inde salto/tas frequentatiuum. i. sepe salio siue tripudio. Eiusq̧ cõposita insultum faciunt. vt assilio assultum/et insilio insultum. i. ad vel in aliquid salio. Salio aliqñ est pro condio aliquid sale. et tunc facit salitum cõtra Diomedem. Celsus. li. ii. Pisces qui salem non patiuntur solidi ve saliuntur Hiero. in Lucã. Quod si sal euanuerit in quo salietur. Liuius Andronicus. Saliturus iste cmittã salẽ. Corne. senerus. Ad quẽ saliti Pomiliones afferebantur. Salust. apud Diomedẽ. Reliqua cadauera salita. ℄ Sallo is per duplex ll terne coniugationis est eiusdem sigñionis cum salio pro condio sale et facit salsum. Unde salsus sale conspersus/et salsus homo qui salibus ꝛ scõmatis hominẽ aspergere nouit. vt apud Hora. Salsus homo. cõtrariũ est insulsus. i. ineptus. Lucillius. Sallere murenas mercẽ in frigidaria ferre. Salust. Parte consumpta. reliqua cadauerum ad diuturnitatem vsus sallerent. Ueteres etiã per secundã salleo cum ll duplici fecerunt. Fabianus apud Diomedem. Cum caro sallet diuturnior est. i. cum sallitur.

Salio. Salto. Assilio. Insilio. Sallo. Salsus.

Altum sic alitum dat alo. format colo cultum. — Lui.

Impono impostum fallo. secus impositum dat. — Sui.

Raptum formabit rapio. sua nataq̧ reptum. — Pui.

℄ Impono pro fallo facit impostum. vnde impostor q̃ alios verbis pollicentibus decepit/vel qui supponẽdo malas merces alios fallit. Inde impostura deceptio per fraudem. Impono in aliis sigñionibus facit impositum. vt pono cũ suis cõpositis. Et licet Uirgilius dicat. cõposta pace quiescit. et alibi. manet alta mente repostum. Hec per syncopam metri causa profert.

Impono. Impostura.

vt acuo acui acutum. pluo plui plutum. imbui imbutum.

Semper ui quod uo format mutabis in utum. — Vi ab uo.

Dat ruo sed ruitum. tantum sua nata rutum dant.

Argutum dices/ legitur tamen arguiturus.

Arguitus. ¶ Plau. in Pseu. Argutus facinerum maloꝝ. Salu. li. histo. falsum filium arguituri. Priscian9 tamē dicit. Quedā verba in utum supinum formāt q̄rū participia futuri termināt in iturus: et verbalia in itio : vt argutum arguiturus. tutum tuiturus tuitio. sputum spuiturus. plutum pluiturus. Niniuita tū̄ censet esse ex supino antiquo arguitum.

Ruo. Ruo ruitum facit. Luca. in. iiii. Ruitura que semper stat moles. Eius cōposita in rutū tantūmodo faciunt. Ouid li. epistola. Obrutus insania esset adulter aquis. Luca. Ossa tulit magni que nondum subruta fluctu.

to encreace. to drawe. to seth or rype. to ordre or buylde.

vt anxi anctū. traxi tractū. coxi coctum. struxi structum.

Xi ex go/ ho/quo/ ho/cto. Exxi ctum facies semper cum c præeunte

vt pecto pexi vel xui pexum. necto nexui nexum.

Exxi siue xui quod cto/ xo/ dat: facies xum.

to shere or repe corne. to flowe.

Sed meto dat messum. formabit vel fluo fluxum.

¶ Niniuita dicit (sed sine authore) hec verba mulgeo et mulceo habere xi in preterito: quum tm̄ si in p̄terito hēre cōperiuntur. Priscian9 (quo nescio fulctus testimonio) asserit mulgeo fm̄ q̄sdam hēre mulxi ad distinctionē mulceo

Mulsum. mulsi. Quum apud probos authores tam mulceo q̄ mulgeo. mulsi in p̄terito

Mulctum. et mulsum. aliq̄ñ etiam mulctum in supino faciunt. Verg. in geor. Quod surgēte die mulsere horisq̧ diurnis. Nocte p̄mmunt. Teren. in Phor. Emulsi argēto senē. Hiero. Et sermone cōposito aures populi mulserint. Cice. in contētione Metelli. Permulsa atq̧ recreata. Var. in saty. Capite p̄mulso. Salusti. Deinde lenita ira postera die liberalibus verbis p̄mulcti sunt. Gelli. li. i. Nihil adeo in cōgrediendis hostibus/ atq̧ in principijs prelioꝝ ad salutē virtutemq̧ aptius rati/ q̄ si p̄mulcti sonis mitioribus nō immodice ferocitēt. Et licet sugeo et sugo fm̄ authores careant supinis. Augustinus tamē dicit. Multi p̄cones p̄cinerunt adhuc nasciturum de virgine Maria futurū infantē et

Sugiturus. sugiturum lac. quum potius specturus a sugo diceret.

vt cingo cinxi cinctum.

Nxi cum præerat, n præ ctum iunge supinis

a finxi a minxi. a pinxi. a rinxi. a strinxi.

Ni fictum/ mictum/ pictum/ rictum/ quoq̧ strictum.

¶ Quoties n ante xi preteritū habeat/ idem n in supino retinet. vt cinxi cinctum. tinxi tinctum. punxi punctum. iunxi iunctum. vinxi vinctum. stinxi stinctum/ cum cōpositis restinctum extinctum instinctum. sanxi sanctum emunxi emunctum planxi planctum vnxi vnctum linxi linctum quod rarius est. Tolluntur inde fictum a finxi mictum a minxi pictum a pinxi strictum a strinxi/ rictum a rinxi. vnde rictus illa pars faciei in qua rictus et hiatus maxime apparet. anglice (the compasse of the mouthe.) A ringo ringis. siue ringor (q̄d vsitatius est) anglice. to gren as dogge or gnarre. Strictum a stringo strinxi. idem quod premo/ vel arcto. Plini. Apprehensam manum stringit. Item p̄cutio. Verg. x. Atq̧ animum patrie strinxit pietatis imago. Etiam ensem nudare. Idē. xi. Strictum rotat acer Lucagus ensem. Inde strictus ensis, anglice (a naked swerde.)

¶ De ijs verbis que preteritis carent.

Preterito ista carent / allijs vel mutuo sumunt.
to fauer to be to turne
as meet. to couet. wode. downe. shyne otto excelle.
Nideo / glisco / furo / vergo / cum polleo / fio.
to doubte. to strike. .i.sto.
Ambigo cum ferio / iungas sum / sistoq; neutrum
to lyght as a byrde. to take vp. to eate to melte. to remembre.
Sido / fero / tollo / vescor / liquor / reminiscor
to heale. .s. passiua. vt timeor. metuor.
Et medeor. quorumq; carent actiua supinis.

¶ Calepinus dicit nideo habere nidui / sed nullo testimonio. Glisco olim glisci habuit. Furo. is. Insaniui ab insanio. Vergo olim versi: sed nunc non est in vsu. neq; qd Diomedes dicit verti. authore Mimiulta. Polleo nullum habet. Fio factus sum. a sum et factus participio. Ambigo prorsus caret. Licet aliqui sine testimonio dicant ambagi. Ferio a percutio pcussi. Sum a verbo antiquo fuo. is. fui. Sisto pro sto neutrum mutuatur a sto steti et statum. Sido a sedeo sedi. Fero a verbo antiquo tulo. is. tuli. Tollo a suo composito sustollo antiquo sustuli. Vescor a pastor pastus sum fm qsdam. sed potius caret. Liquor a liquefio liquefact9 sum. Reminiscor recordat9 sum a recordor. Medeor a medicor medicatus sum. Carēt pterito etiā ea passiua quorum actiua supinis carēt. vt timeor metuor poscor linquor simplex fugor. &c.

¶ De actiuis que supinis carent.

Hæc que præteritis caruere / carento supinis.
to feare. to souke. to deceyue. to forsake. to go to se.
Et timeo fugo caluo cum respuo viso
to compell. to aske. to drede to lycke. idem.
Vrgeo sic posco metuo lambo quoq; lingo
to scratche. to scrape. to lerne.
Con / et dispesco / scabo sic scalpo quoq; disco.
to greue. to forsake. to loke or se. to leue. to kepe of or fro.
Ango cum tenuo. sic cerno linquo vel arceo.
cerno linquo et arceo. vt excretū. relictum. coercitum.
Quorum nata trium formabunt rite supina.

Compesco c[o]hibeo. Dispesco diuido.

¶ De neutris que supinis carent.

to bren or to be hote. to grasshe. to shyne. to be hote. to fert.
Aestuo cum stridet / sic luceo ferueo pedo
to nod with the heed. to wynke vpon. to agre. to lyue.
Et conquinisco conniueo congruo dego
to be colde. to route. to dense to be a colde. to swell to grasshe.
Algeo sterto luo cluo frigeo turgeo strido.
to heng ouer. to syng. to quake. to drede. to rime as an asse. to be fall.
Ingruo psallo tremo paueo rudo fulgeo liuet.

Diero ecde.
In medio
gnus non sim
estuctus.
Suppedo. to
fyste. Cluo ā
tiquū splēde
vel pugno.

to clymbe   to denye   to shyne. to go abont.
Scando resello mico satago nolo volo malo.
to spet.   vt decido concido incido.
Pengo cano signans spuo iungas iis cado nata.
vt occasum.   recasum.
Occido cum recido donant veluti cado casum.

¶ De neutris quæ in ui præteriunt.

Nulla supina dabunt per ui si neutra secundæ.
Ni valeo noceo placeo careo doleoq;
Paret olet taceo pateo lateo caleoq;
Atq; licet mereo.
¶ Hec carent supinis Madeo studeo surdeo sordeo candeo splendeo.

¶ De verbis optatiuis et continuatiuis.

desyderatiua.   .i. continuatiua.
Optatiua carent sic continuata supinis.
to longe for mariage.   to trauayle or labour of childe.
nubere desydero.   parere desyderat. to be hungre.
Nupturio dat itum sic parturit, esurioq;

¶ De passiuorum deponentium et communiũ preteritis et supinis.

Preterita vocis passiuæ verba reposcunt.
Ex sum, præterito et proprio de participante.
¶ Verba passiue vocis siue deponentia siue cõmunia faciunt preteritum p circumlocutionem/ab hoc verbo sum vel fui/ꝛ participio preteriti temporis vt solor solatus sum vel fui.

verbum in or.
Or capit actiui ficta de voce supinum.
to ioye or to be gladde
Vt lætor læto. lætatum ducitur inde.
Tolle ratum, fassum, tutum, tuitum, atq; misertum.
to trowe.   to knowlege. or to loke. idem. to defende/   to haue mercy.
Ex reor et fateor, tuor et tueor, misereri.
Tueor Tuor ¶ Tuor secunde pro defendo dat tutum. Unde tutor aris et sepius tuitus/q̃ tutus. Tutus enim potius est nomen/vt tuta arx. Quinti. in de. Tuitus sum adulocentis miserrimi causam. Inde tuitio verbale. Tuor est tertie idem qđ video cum cõpos[illegible]. Intuor/contuor/obtuor/que antiqua videntur. Et si qñ

quitum mutuatur a fruor.

to go. to vse with profite or pleasure.

Dat gradior gressum; fruor et fructum fruitumq;

to vse familiar or bolde vpon. vt tradit Minuita. to feyne or lye.

Est fretus nomen: commentum a con(q) miniscor

to reuenge. to opteyne or get.

Vltum ex vlciscor. formatq; adipiscor adeptus.

to forget. Werr. antiquu. i. defettscor in vsu.

Oblitum obliuiscor habet. fessumq; fatiscor.

to mesure or met. to complayne. mere. antiquum est.

Metior et mensum. questum queror. aptum et apiscor.

to waken or rise. I go aboute, or aboute.

Experrectum expergiscor, nixum quoq; nitor

to go or iorney/or labour by the waye.

Vel nisum; proficiscor datq; profectum.

Hiero. in Esai. Et tel i quã ordinatus est. Virg. Inde toro pater sic orsus. &c.

Ordior orditum pro texo/pro loquor orsum.

to proue or tast. to folowe. locutum. secutum.

Expertum experior. loquor/vt sequor exit in utum.

to get or opteyne. to make a couenaunt.

Nanciscor nactum format. pactumq; paciscor.

to vse. to slyppe. to clyppe. amplexum. vt amplector. idem. complexum. complector.

Vsum vtor. lapsum labor. plector sata plexum.

to dye.

Mortuus a morior formabitur et moriturus.

to ryse or spryngе.

Ortus dans orior deducitur hinc oriturus.

Telos.

Liber sextus de verborũ formis de defectiuis et anomalis. confusis. syncopatis. et apocopatis.

Grãmatices Roberti. VV. L. liber sextus.

OCtuples formas verborum discito/ quarum
Perfectum dicas/ quod non aliunde creatur.

¶ Octo sunt forme verbo[rum]. videlicet tertia perfecta frequentatiua pre. su,

Effectiua siue continuatiua. desyderatiua. mortua. imitatiua. diminutiua. et apparatiua.

¶Frequentatiua siue iteratiua.

.i. primitiui ut rogito. i. frequenter rogo. .i. verbū frequentatiuū.

Primati sensum/ signat cum sæpe frequentans.

Vt clamatū clamito as. Vt netu nexo as. a cursu curso.

A tum cōmutes in ito. Sed ab u/ faciunt o.

a dormitu.

dormito a tueor tutu tutor aris. qd est tertie. coniugationis.

Cætera verba/ vel or. sunt(ni neto)omnia primæ.

¶Frequētatiuum siue iteratiuum verbum est/ qd sui primatiui sensum cum hoc aduerbio sepe vel frequēter sigt. Vt salto frequēter salio. Et formātur du pliciter in verbis pme cōiugationis a priore supino atum in ito penultima bre ui mutādo. Vt a vocatum vocito. In ceteris verbis a posteriori supino. mutā do u in o. Vt a cursu curso as. vel si sint passiue vocis mutando u in or. Vt tueor tutu tutor aris. Et oia frequentatiua sunt prime coniugationis. nisi neto a neo qd est tertie apud Statiū (teste calderino) vt primo syl. Netite nemo modum transmissi cōputet eui. Et desinunt vel in to vt capto. vel in so vt curso. vel in xo vt nexo. vel passiuē in or vt tutor/ in xor vt āplexor. in sor vt versor/ vel in ito vt lectito. vel in itor vt vsitor.

Neto.

¶Annotatio de iis quæ formam frequen-
tatiuam duplicant.

vt risito. Vt vsitor.

Formā in ito vel itor duplicat quandoq; frequentans.

frequentatiuum.

Accidit hoc quoties/ crebro prius haud sit in vsu.

Annotare debes ex frequētatiuis parum aut canonis/ aut vsitatis: sepe fieri alia frequētatiua. Vt a supino lectu fit lecto/ qd reperitur. Vnde lectito. qd vsi tatius est. itidē ab his vix repertis facto luso riso. acto. viso. scripto. sesso. &c. vtimur factito/ lusito. risito. actito. visito. scriptito sessito cū ceteris. Itē ab vtor non vsor sed vsitor.

¶Alia annotatio.

Diminuit sensum primi quandoq; frequentans.

to nappe.

Vt dormito/ parum quod signat dormio sæpe.

¶Frequētatiuū aliqn̄ sigt diminutionē. Vt dormito parū dormio & non pro funde. sed per interualla. et id fraquēter cōtingere potest: sed semper paulu lum. Et scriptito est nō totā rem scribere/ sed interposito spacio/ et partes di uersis temporibus scribere. Cice. li. vij. ad Atticū. Et hec et si qd aliud ad me scribas velim vel potius scriptites. Quanq̄ aliqn̄ scriptito p scribo simplici ponatur.

Dormito.
Scriptito.

¶Alia annotatio de iis quę contra hanc le-
gem formant frequentatiuum.

Hanc contra legem sed cuncta sequentia fiunt.

to swym to revolue
to revolue. aboue. or thynke. to powre.
Hæc agito fluito / sic cogito fundito iungas.
to knowe. to drede. to swym. to go hardly. to fede.
Noscito cum pauito nato quæritat pascito / subde
to be sycke to note or marke.
Aegroto ex ægro, nota quod format noto / quæso.
to praye
instantly. to enquyre. idem.
Quæsito / scito scio / sciscitor a quoq; scisco.
to persue. to chatte or iangle.
A sequor et sector / loquor educit loquitorq;.

¶ Quedā verba abusiue formāt frequētatiuū: vt ago agis agito. hinc exagi to subagito et coagito. Virgi. Ipse dies agitat festos. Plini. Omnes pisces cum extincti sunt fluitāt .i. supnatant. Quesito penul. pro. a queso / non autem a quero. Fundito. as. a fundo. is. Plau. in Emph. Cum cruciatu tuo istec ho die verna verba funditas. Cogito a cogo .i. frequenter ad memoriam duco et cogo. Noscito a nosco. Plau. in Cistella. Huc vestigia si qua sunt noscitabo. Pauito a pauco. Virg. ii. Prosequitur pauitans / et ficto pectore fat. Nato as / a no nas / pe. breui. Persi. Nocnatat in labris. Hinc annato innato enato. pe. bre. Querito peñ. breui / a quero quesitū: sigt instanter & vix quero. Teré. Lana et tela victum queritans. Pascito a pasco pro pasto as. Varro. Nunc feras que in syluestribus locis pascitāt. Aegroto ex egro noie / sigt sepe eger sio / siue varia valitudine afficior. Noto / as / pnou breui / pro considero signo taxo / et potius a nota ducitur q̄ a notu. Inde annoto denoto peñ. bre. Quesito peñ. longa a queso non a quero latini affirmant. Scitor pe. longa a scio .i. interrogo et inuestigo / que secretiora sunt. Virg. Suspensi euriphilum scitatum oracula Phebi. mittimus. Sciscitor peñ. bre. a scisco .i. scitor et magis in vsu q̄ scitor. Teren. Quicquid est libet hinc sciscitari. Sector aris / pro secutor a sequor .i. sepius et quasi cōtinue sequor. Inde insector aris vehemēter sequor insequor vel persequor. Teren. Sectari iussi si potis est. Loquitor a loquor. Gelli. li. i. Supra modum loquitans conturbabat.

Queso.
Cogito.
Noscito.
Pauito.
Nato.
Pascito.
Aegroto.
Noto.
Quesito.
Sciscitor.
Sector.

¶ Annotatiuncula de vsu frequentatiuorum.

¶ In frequentatiuis cudendis simus parci: vix aliis q̄ inuentis vtemur. nisi forsan in amplo opere. fastidiunt enim eruditi & latini. hec mōi frequētatiua legito frāgito tāgito pāgito vacito calcito castigito riso velito et similia / qr auctoritate nō probantur. Itaq; hec de frequentatiuis precepta non sunt liberius vsitanda: nisi que authorū splendescunt vsu. qualia sunt apud Gel. hec & multo plura. Appellito accessito aduentito potito risito ito defensito hesito victito. solito defenso ventito obseruito surrectito vectito responsito malueri diuersitor. &c.

Annotatione non indigna.

¶ Alia annotatio de iis quæ a significatione frequentatiua deficiunt.

to endyte any
to come to. wrytynge.
Aduento accedo / scribenti prælego / dicto.

vt aduentito. as. dictito. as.

Hæc in ito potius formantur quando frequentant

Cum sensu patris cupio / dant vendito capto.

uento. icto. ¶ Quedam sunt que a significatione frequentatiua deficiunt. vt aduento non est frequenter vento sed accedo. Dicto non est sepe dico / sed plego / vt alius scribat. et suggero vt ratio dictat. Boetius. Ecce mihi lacere dictant scribenda camene. Sed quia dictans sepe idem dicit et iterat ne notarius inepte scribat. Dicto recte frequentatiuum dicitur. Ascanius tamen hec duo cum sunt frequentatiua in ito potius formantur. vt aduentito dictito. Preterea capto non est frequenter capio / sed capere cupio Martialis. Dum me captares mittebas munera nobis. Vendito non frequenter vendo / sed cupio vendere. vel sedeo ad vendendum. vt hic venditat libros.

aduentito. dictito. capto. vendito.

¶ Effectiua siue continuatiua.

Est effectiuum verbum vel continuatiuum.

Quod fio atq; sui primatiui mobile signat.

.i declinationis

Neutris quod proprie flexus formato secundi

vt vileo viles vilesco .i. vilis fio.

Co cum persona presentis iunge secunda.

vt labasco .i. labo vel cado.

Improprie ex aliis verbis. at nomina quædam.

vt herba herbesco.

Finalem mutant vocalem semper in esco.

¶ Annotatio.

Ista sed hinc demas primatiui speciei.

Hisco / compesco / dispesco / suesco / quiesco.

Cum conquinisco / rescisco / fathisco / fatisco.

¶ Effectiuum siue continuatiuum verbum est: quod sensum sui primatiui i sed adiectiui / et nō verbi. cum hoc verbo fio signat. vt calesco i. calidus fio. dicitur etiam continuatiuum quod cōtinuum incremētum passionis innate signat. et a Valla augmentatiuū appellatur et proprie tantū fit a neutris secunde cōiugationis addendo persone presentis indicatiui singularis numeri syllabā co vt tepeo tepes tepesco i. in horas / vel magis ac magis tepidus fio. sic albesco nigresco madesco. Quedā ab aliis verbis quam neutris (improprie tn̄) formantur: nō dicēda effectiua / sed his similia. Licet a quibusdā sic nuncupētur. vt presentisco. i. presentio. cōcupisco. i. cupio. pertimesco. i pertimeo, edormisco i. edormio. prescisco. i. prescio. sic et rescisco. compesco / dispesco / suesco / quiesco conquinisco. Hisco quod signat proprie oscito. Item os ad loquendum aperire Plau. Me hiscere quidē audeo. Item patefieri. Oui. Hiscere nanq; tibi terra negāda foret. Hinc dehisco. Vir. Que satis ima dehiscat terra mihi. Fathisco

Tepesco. Presentisco.

Hisco. Fathisco. Fatisco.

cum asperatione. i. abundāter aperior. Ambrosius li. hexa. plerisq; terra meridiane plage torretur ardoribus atq; estu soluta fathiscit. Fatisco sine asperatione. i. deficio/aut fatigor. Sta. Brachia iam pridem cyclopū operosa fatescunt. Formantur etiam a nominib⁹ finalē vocalē mutando in esco. vt iuuenesco. i. iuuenis fio. senesco. i. senex fio/herbesco. i. herbosus fio. dumesco. i. dumosus fio/sic syluesco/frondesco/floresco. &c. Repuerasco tñ contra hāc regulā formatur. i. rursus puer fio/veterasco. i. vetustesco/hoc est vetus fio/inueterasco. i. valde in cōsuetudinē venio. Nigidius tñ sic distinguit. Vetustescunt q̄ vetustate deteriora fiunt/veterascunt q̄ meliora fiunt. Et q̄q; hec interim cōfundatur: tñ vetuste aliqñ seruabitur. Politianus in prefatione miscella. Si modo hec ipsa non vetustescere adhuc/sed veterascere de integro possint. Integrasco. i. integer fio. Teren. Hoc malum integrascit.

Herbesco. Repuerasco. Veterasco. Inueterasco.

¶ Desyderatiua forma.

vt esurio desydero esse vel comedere .i. primatiui

Verbum quod signat desydero/ cum sibi patris.

vt edo es esum esu esurio.

Infinitiuo. de posteriore supino

esuriui

Fit/ rio coniuncta. quarti semper quoq; flexus

esurio/parturio/nupturio superius dicta.

Præteritisq; carent preter tria sicq; supinis

Excipias scaturit scateo pro simplice sumptum.

¶ Desyderatiuum verbum est/quod a Prisciano meditatiuum vocat/et terminat in rio: vt esurio nupturio et parturio. Et p infinitiuū sui pmitiui/& verbū cupio explanat: estq; cōiugationis quarte/sine preteritis et supinis: vt in q̄rta cōiugatione ostensū est: vt esurio. i. cupio esse vel comedere. Nec vllo modo meditatiua vocari possunt. Scaturio excipit/qd licet sit in voce desideratiuū/in signtione p primatiuo scateo/qd idē qd emano erumpo ebullio signt. Hiero. In sepulchro eius nō nisi māna inuenitur/qd & scaturire cernitur. A maturio aūt lecturio dicturio cum amasco et legisco/quibus placent relinquim⁹. Ipsa quidē ceteraq; eiusmodi nisi apud authores probatos inueniuntur/nō in gregem desyderatiuoꝝ et effectiuorum ascribenda censemus.

Esurio. Scaturio.

¶ Motiua.

Motiuum verbum quod signat eo atq; gerundum

Primati/ iuncta ad: sic fit. mutetur in esso/

Is. de persona presentis rite secunda

Hinc deme accerso viso arcesso atq; lacesso.

¶ Verbum motiuum qd in so terminatum p gerundiū sui pmatiui cum prepone ad/et verbum eo is/aut synonymum explicat: estq; cōiugationis tertie/et format a secunda psona pñtis indicatiui/is syllaba mutata in esso: vt a capio capis capesso. i. eo ad capiendum: facesso. i. eo ad faciendum. Demuntur hec q̄ hanc formā nō sequunt/accerso et arcesso eiusdē signtionis/p eo ad vocandum. Teren. Obstetricē accerso. Fit autē accerso ab accio is iui/arcesso

Capesso. Facesso. Accerso. Arcesso.

ab arcio quod idē est. cum apud antiq̄s (vt Pris. inq̄t) ar pro ad poni cōsueue-
rit. vt aruenas aruolare dicentes. pro aduenas aduolare. Unde ostēditur re-
cte arcesso dici ab arcio qđ nos accio dicimus. Apud Uirg. tñ li. iiij geor. pro
attraho ponitur. Hinc pecudes armenta viros genus omne ferarū. Queq̄
sibi tenuis nascentum accessere vitas. Quanq̄ arcesso ab arceo pro accuso
fm quosdā esse possit. Salu. in Jugur. Quo facilius iudicio regis stauri, & re
liquorum: quos pecunie capte arcessebant, delicta patifierent. Similr viso is,
a video i. eo ad videndum. Teren in Echy. Non visam vxorem Pamphili
cum in proximo sit egra. Idem in Eu. Id viso. tune? an illi insaniant. Poni-
tur etiam pro videre. Idem in Phor. Auleis ne eamus visere. Inde reuiso.
prouiso inuiso et visito frequen. Et lacesso is a lacero. i. eo ad lacerandum vel
prouoco. Salu. Pridie legiones in monte positas lacessiuit. Uirg. efficiā post
hac ne quenq̄ voce lacessas.

iso.

acesso.

Imitatiua.

Est imitatiuum, quod signat patrem imitari
I, patris iungas zo, vel so: quædam et in or dant.

Verbum imitatiuum est qđ signat patrē imitor, et imitationē sui primatiui
sigt, vt patrizo vel patrisso paternos mores imitor. Teren. in Adelphis. Lau-
do te Ctesipho patrizas, abi, te virum iudico. Matrisso. as. matrē imitor. Uul
pisso vel vulpizo vulpinas fraudes imitor. Atticisso. attice loquor. P. lau. Nō
atticissat: sed sicilissat. Grecisso. as. grecos imitor. Et formatur a pmo casu p-
matiui in i additur za zo vel sso. vt a patri patrizo vel patrisso. Quedā formā-
tur in or. vt philosophor pharis. philosophos imitor. et poetor taris. i. in poe-
tica exerceo. siue poetā ago. Ennius. Nunq̄ poetor: nisi podager.

patrisso.
Patrisso.
ulpisso.
tticisso.
recisso.
philosophor
poetor.

Diminutiua.

to syppe — to chat.
vt sorbeo, es. sorbillo. — garrio, is. garrulo.

Diminuens. is. et es. in ulo mutat, vel in illo.

Presenti patris: sensum patris minuitq̄:

to rebuke. to deceyue.

Est primi flexus. deme hinc sugillo cauillo

to go assaute. — to tyde. to syppe.

Et catulo quarti, tituloq̄: titillo pitisso.

Diminutiuum verbum est, quod in ulo vel in illo finitum sui primatiui di-
minutionem importat. vt sorbillo. as. parum sorbeo. Et formatur a secunda p-
sona presentis indicatiui. mutando is vel es in ulo vel in illo, et est prime de-
clinationis. vt a garrio is. garrulo as. i. parum garrio. Teren. in Adel. Et cy-
athos sorbillans paulatim hunc producam diem. Ab hac forma excipiuntur
hec sugillo as. quod licet a sugendo ducatur. signat tamen ex percussu carnē
maculo: quod succus, hoc est liuor deducatur. Inde sugillatus. i. percussione
maculatus liuore. Plini. li. xxvij. Caseus recens cū melle sugillata emendat.
Interdum sugillare est deridere. detrahere. accusare. reprehendere. Liuius.
Legati grauiter ferentes se sugillatos esse. Hiero in prefatione penthateuci
Qui me asserunt in. lxx interpretum sugillatione noua pro veteribus cude-
re, non damno. &c. Cauillo. as. et cauillor. aris. depo. quanq̄ a caluo. is. dicat.

sorbillo.
garrulo.
sugillo.

cauillo.

signt tamen fallacia/aut dolo vtor Caullationem Cice. de ora.li.ii. accipit pro generali quodam facetiarum genere.tanq̄ scommate faceto et cauillo dica=culo/vbi inqt. Duo sunt facetiarum genera. Alterum equaliter in omni ser=mone fusum. Alterum peracutum et breue. Superior caullacio: altera dica=citas nominata est. Catulo.is.ire. est gestire et coitū maris appetere. Plau. Quis meam vxorem vidi catulientem. Titulo as.est titulum impono. Hiero. in prolo. super psal. Sciendum est. c.l. psalmos dauid cecinisse: quãuis aliorū nominibus titulẽtur. Titillo. as. est per blandimenta ingero. prouoco. moueo vt fit/cum quis carnis pruritum sentit. Lactan.li. vi. His blandimentis & su=auitatibus titillat animas. Item pitisso.as quod signione diminutiuū est. sed nō voce et signt parū gusto. Teren. Pitissando modo mihi qd vini assumpsit. Caullatio. Catulo. Titulo. Titillo. Pitisso.

Apparitiua.

Apparere notans/cum vocali præeunte.
vt albeo es.albico as.
S/in ico vertit presenti tempore patris.
.i.albeo manifeste vel aperte.
Est primi flexus/patris actum signat aperte.

Apparitiuum verbum est/quod in ico terminatum sui p̄matiui actū ma=nifeste signt. & formatur a secunda persona presentis temporis indicatiui/o lfa cum vocali preeunte. mutatis in ico. vt albeo bes. albico albicas. i. manifeste albeo. Fodio.is.fodico, cas. i.manifeste fodio. Vellico aperte vello. Nutrico nutrio cum ceteris. Albico. Fodico. Vellico. Nutrico.

De formatione participiorum.
De participijs præsentis in ens et ans.

Participans presens/de imperfecto bene formes
vt amabam amans. docebam docens. loquebar loquens.
Præterito. si bam/vel bar mutatis in ns.

Exceptio.

quod facit ambiens/entis.
Hinc tamen excipies (dempto ambio) eo queo nata
vt adibã adiens adeuntis. adeundi. do. dū. inquiens. euntis. eundi. do. dum.
Quæ per iens genitum per euntis eundo gerundum

Donant. et præsens/absens de absum/quoq; præsum.

De participijs præteriti temporis. et prioris futuri.

temporis.
Præteriti/sic participans formato/supino
pre.su.

vt a doctu docius. a doctu docturus

V si coniungas s / rus participans q; futuri.

¶ Exceptio.

a morior qd moriturum in supino. ab orior qd ortum facit.

Mortuus hinc tollas moriturus sic oriturus.

a fuo futu antiquo. verba que faciut vtu sm quosdā.

Fio futurus. et ex utum quædam per iturus.

Sic nosco ignosco / tamen ignoturus habetur.

¶ Priscian9 docet quedā esse verba in utum supina formātia: quoꝝ participia futuri formāt p iturus / et verbalia in itio: vt argutum arguiturus. tutum tuiturus. sputum spuiturus. plutum pluiturus. Salu. in histo. Quos aduersum multi ex bythinia volētes occurrere / falsum filium arguituri. Sed tuiturus videtur poti9 a tuitū / qd aliqn a tueor ducitur. Similiter nosco facit nosciturus / sed (vt Minutia cēset) a noscitū antiq supino. Jtidē ignosco sm Pisonē frugi li. ii. anna. ignoscitur9. vbi dicit: q̄cūq; deliqsset ignoscituru affirmabat. hētur et ignotur9 sm regulā. Cici. in Cato. Jgnoturū alteri qd patrē alteri qd tutorē secut9 est. Cato li. v. origi. Quod coꝝ nemo mihi ignoturus est.

arguiturus. tuiturus. nosciturus. ignoscitur9. ignoturus.

De participiis posterioris futuri in dus.

In dus participans formes ex participante

vt amantis amandus.

Præsentis. geniti si tis mutaueris in dus.

Formatio verbalium nominum in or / us / io / ura / et trix.

Ex u / conficies in posteriore supino

Verbale or / simul us / vel io: iungatur et ura.

Ex tor trix formes / tamen ex sor rarius exit.

¶ Verbalia in or. us, io, ura, et trix formātur a posteriore supino / hac litera u mutata in or: vt cultor defensor. Jn us vt cultus. i. ornatus / accessus. i. aditus / luxus. i. libido. Jn io vt lectito accessio. i. incrementum / cōnexio. i. vnio siue colligatio. Jn ura vt cultura. i. ornamētum. aliqn terre aratio, cum agri illicta. vt agricultura. Jn trix vero formantur a verbalibus in tor. versa in trix: vt a cultor cultrix / victor victrix. Pauciora sunt verbalia in trix a verbalibus in sor. sed sunt pleraq; in sor (vt diximus in de generibus) cois duoꝝ. leguntur tamē apud probos tonstrix assistrix et possestrix.

Cultor. Cultus. Accessus. Luxus. Accessio. Connexio. Cultura. Cultrix. Constrix. Assistrix. Possestrix.

Exceptio.

Quod dat itum vel ctum cum c. verbum quoq; primæ

Atio verbali. sic participante futuri

Aturus pr̨ebet. demas seco sectio formans

Atq; secatio quod rarum est hinc consule Vallam.

Dant in itor vel itus. legitur sed raro domator.

¶ Verba pme cōiugationis q̄ itum vel ctum cum c in supino faciunt. verbale in atio potius q̄ in itio et participium poris futuri in aturus potius q̄ in iturus. vt sonatio sonatur9. plicatio plicaturus. zc. Demas hinc sectio a seco. qd aliqn (licet rarius) secatio format. author est Valla. Formant verbalia potius

Sonatio. Sonaturus.

in itor et itus/ꝙ in ator ꝛ atus vt domitor cubitor. domitus cubitus. Tibullus solus dixit. li. iiij. Te duce nō alias cōuersus terga domator. Colu. li. vi. Cubitorem bouem appellat q̄ sepe discumbit ex pulcaci cōtumacia. Hiero. li. can. Cum rex esset in accubitu suo. Pli. tñ di. In cubetu oīa conuerit. oīa peremit. Idem. domitura boum. Ouid de tristib⁹. Qui modo de terrico referas domitore chimere. Sunt qui dicunt hec verba olim fuisse tertie. et ideo in itor ꝛ itio et iturus (licet rarius) reperiuntur.

Mectio seccatio. Domitor Cubitor. Domitus. Cubitus.

Annotatio de imperatiui modi formatione in qua sepius oberrare solent grammatistę.

¶ Ama doce audi. ab amas doces audis. ablata s lr̄a. Lege a legis ablata s lr̄a et i in e versa. Dicimus tñ fac duc fer. ꝛc̄. vt patebit. In tertia ꝑsona p̄ntis imperatiui. amet ab amo. o versa in et. legat a lego/o versa in at. doceat/audiat ab doceo audio/o versa in at. Prima pluralis a tertia singulari/t lr̄a versa in mus. vt ametmus doceamus legamus audiamus/q̄ etiā sunt voces futuri optatiui. Tertia pluralis a tertia singulari. n lr̄a ante t interposita. vt amēt doceant legant audiant. Scd̄a pluralis a scd̄a singulari/ addita te. vt amate docete audite. Legite tñ a lege e in i versa. Prima et tertia futuri a secunda p̄sentis imperatiui. addita to syllaba. vt amato doceto audito. legito tñ a lege e in i versa. Scd̄a pluralis a scd̄a singularis addita te syllaba. vt amatote docetote legitote auditote. Tertia pluralis a tertia p̄sentis indicatiui addita o lr̄a vt amanto docento legunto audiunto. Antiqua sunt amantote docetote legitote auditote apud doctos

¶ De formatione imperatiui modi passiuæ vocis.

Scd̄a p̄ntis imperatiui passiui format a scd̄a actiui addita re syllaba. vt amare docere legere audire. q̄ eedē fiunt voces infinitiui actiui vocis. Tertia tā singularis ꝙ pluralis fiunt a tertiis actiuoꝝ addita ur: vt ametur amenł. docetur doceantur, legatur legantur. audiatur audiantur. Prima pluralis a p̄ma actiuoꝝ s in r versa. vt amemur doceamur legamur audiamur. Secūda pluralis a secunda pluralis actiuoꝝ. te versa in mini. vt amamini docemini legimini audimini. Scd̄a et tertia futuri passiui. a scd̄a et tertia actiui. addita r lr̄a. vt amator docetor legitor auditor. Prima pluralis futuri. eedem cum p̄senti. Scd̄a pluralis a scd̄a p̄ntis. i. finali versa in or. vt amaminor legiminor audiminor.

¶ De defectiuis verbis et anomalis.

Confit confieri. suffit suffire leguntur.
Defit defieri tantum sic infit in vsu.

¶ Confit confieri pro conficitur confici. et suffit suffire pro suffumigo. in vsu sunt apud authores. Macro. Oportet diem qui ex quadrantibus confit intercalare. Virg. iiij. Cōfieri possit paucis aduerte docebo. Idem. Et suffire thymo cerasq; incidere manes. ¶ Defit et defieri/pro deest et deesse. et infit pro dicere incipit/et pro incipit in vsu reperiuntur. in reliquis vocibus deficiunt apud recentiores. Virg. Lac mihi non estate nouum/nec frigore defit. Terē. in Hecy. Nihil apud me tibi defieri patiar. Prisci. dicit defio ĭ loco passiui deficio habere. sed sine teste. Liui. li. i. Tum ita Tullus infit. i. dicere incipit.

Confit. Defit.

Ista forem. res. ret. rent. cum sibi compositiuis
Sunt optatiui coniunctiui quoq; voces

Infinitiui fore temporis estq; futuri.

¶ Composita a forem sunt ista. Afforem. i. adessem. Conforem. i. simul essem. Virg. Atq; vtinam rex ille afforet Aeneas. Teren. Spero confore. i. conuenire vel concordes esse vel simul fore. Defore. id est defuturum esse. Sillius. Promittitq; viris nulli se defore testē. Profore. i. pdesse. Horatius. Que nocuere sequar / fugiam q̄ profore credā. Abfore. i. abfuturū esse. Ouidius. Sumitur tamen aliq̄n forem pro essem. et similiter sua composita.

forem. Afforem. Conforem. Defore. profore. Abfore.

Faxo dat faxis faxit. pluraleq; faxint

.i. indicatiui .f. temporis.

Pro faciam / primi estq; modi vox illa futuri

Sic faxim flectes optatiuiq; futuro

Dic subiunctiui præsenti tempore faxim.

Faxo.

Teren. Faxo iam hic aderit. i. faciam. Liui. Dii faxitis deum velim fortunare. Cice. de se. Nemo me lachrymis decoret ne funera faxit. Teren. in Heau. Vtinam dii ita faxint. Plau. Verbum caue faxis.

Flecte modi primi sic optantisq; futuro

Ausim sic ausis ausit tantum simul ausint.

Ausim. Ausis.

Liuius. li. i. Nec si sciam dicere ausim. i. audebo. Festus dicit ausis. pro audeas. Oui. meta. vi. Et nihil est quod non inopino captus amore ausit.

Præsenti salue et saluete modi imperialis

Salueto flectas et saluetote futuro

Infinitiui præsens saluere dabitq;

Atq; modo simili variabis aueq; valeq;

Saluebis Cicero. valeant Terentius inquit.

Salueo. Aue. Vale. Salue.

¶ Cice. ad Atticum. Saluebis a meo Cicerone. Lectum est apud antiquos salueo salueat et salueant vt Plautus in truculento. Teren. valeant qui inter nos dissidium volunt. Idem. Iubeo te saluere. Dicimus aue ipsi venientes. etiam aduenienti. Dicimus vale et aliq̄n salue recedenti. Et dr̄ aue ab aueo es. i. cupio. et pre nimia cupiditate gaudeo. vt sit aue gaude et letare. Nō autē dr̄ ab a. i. sine / et interiectione veh / vt barbari q̄dam censent. Marci. Iā satis est nō vis apher auere. vale. Idē. Mane tibi pro me discet auere liber.

Aio.

Præsenti aio et ais. simul ait format et aiunt.

Imperfecto aiebam. cunctis cum socijs. et aisti

Perfecto. vel aistis. ai modo et imperitanti.

Optatiui aias iat. iamus iantq; futuro.

Aiens participi. sed cætera non parit vsus.

Gelli. li. xvi. Siue aias siue neges herebis in captiōe. Augu. dixit aisti et aistis. vos adiicietis in malo aistis. Plau. vel ai / vel nega. Cice. de fi. bo. Quasi ego curā quod ille aiat aut neget. Pris. aiam⁹ dixit li. i. cōstruc. Sabellic⁹ arbitrat legēdum esse apud Catullū aisse p dicere. Apu. vi. meta. Sic aiēs crystallo dedolatū vasculū tradidit. Cice. in topi. Contraria aientibus inquit.

Cedo.

Præsenti tantum Cedo dic cedite imperitantis.

¶ Cedo cuius prima corripitur est vox tantum imperatiui pro dic vel da format. cedite pro dicite vel date. Teren. in Eunu. Quid factum est / cedo. Idē.

in Phor. Tu mihi argentum cedo. Cedite rarius/nisi apud Plau. pro quo vetustissimi cete protulerunt. teste Marcello. Ennius in medea. Saluete optuma corpora. cete manus vestras measque accipite.

Flecte diunt pro dent optatiuique futuro.

¶ Diunt poeticum. vox sola futura optatiui: a quo perdiunt. apud Ter. non rarum. Dii tibi exitium diunt. in An. Alibi in Eu. At oes dii deeque eum perdiunt.

Gignit ouat vel ouans et ouatio cætera raro.

Et licet aduerbum visum, verbum dat amabo.

¶ Ouat Phocas solum ponit tertie persone defectiuum cuius participium ouans et verbale ouatio. i. paruus triumphus. reliqua parum sunt in vsu. Licet aliqui dicant ouo ouas ouat. etc. Parce tamen vtendum est quod apud authores rarum. Ouat. i. letatur. gaudium vociferando vel canendo monstrat. Amabo (authore Miniuita) integrum est: quia deducitur ab amo. as. Nec est proprie aduerbium. vel interiectio. licet vtriusque vicem blandiendi fungi videatur. Regit enim post se acttm casum. vt amo. et pen. producit semper Comicus valde familiare. Cice. li. ii. episto. Amabo te cura et cogita. Ouat. Ouans. Ouatio. Ouo. as. Amabo.

Quattuor hæc odi memini cœpi quoque noui

Præterito primi variato modi reliquisque

Temporibus ductis ab eo: sensum retinebunt

Voceque præteriti. presentis preteritique.

Flecte memento modique futuro/ tote secundi.

A cœpi ceptus deducitur, osus ab odi.

Odi. i. odio prosequor. frequens (odio. is. rarius apud ethnicos) secundum quosdam vox est preteriti et sensum habet presentis imperfecti et preteriti. i. odio odiebam odiui. et inde osus et osurus/ et osor. Cice. tamen odio. is. est vsus li. de oratore. Aut oderint/ aut diligant. Seneca de vir. Nemine odias. Hiero. in ps. Odiui omnem viam iniquitatis. Ab osus participio posus et exosus. quorum verba podi et exodi. exoleuerunt. Plau. inimicos osa sum. Verg. Si non dum exosus ad vnum troianos. Naso. Ille posus opes. Cepi cum oe diphthongo a cepio antiquum pro incipio. quod apud antiquos in vsu erat. Teren. in Adel. Sex totis mensibus obfecissem quam hic ceperet. Cato. Ceptam sediciosam verba loqui. Nunc preterito etiam pro presenti vtimur cum deductis ceperam. perim. pissim. ro. pisse. ceptum ire. Et ceptum ti quod est principium. Oui. Dii ceptis aspirate meis. Cepi cum ae diphthongo est preteritum solum a capio/ vnde captus participium sed a cepi ceptus. Odi. Osus. Perosus. Cepi.

Quesumus a queso. sed quesit quesere raro.

¶ Queso vox presentis indicatiui dat solum quesumus pro rogo et rogamus. cetera exoleuerunt. Politia. per i/ quesimus scribit. Olim enim integrum fuit queso sis/ quesiui quesitum vel quesum. author est Miniuita. Infinitiuum quesere. Queso.

Inquio siue inquam presenti quis quit iuntque.

Perfecto inquisti simul inquit. sicque futuro

Format ies vel iet. modo et inque. iatque secundo

Inquiat optantis tantum deflecte futuro.

Participans dat iens/ nec in vsu plura reperta.

¶ Cicero de se. Ne inquit et inquam sepius interponerentur. Cice. de oratore. lib. ii. Aucupari verba oportebit/ inquio vt ea que sunt frigidiora vitemus.

Persius. Hoc iuuat hic inquis/veto quisq̄ faxit oletum. Iuue. Quando artibus inquit honestus. Cice. in Verrē. Ubi sunt Panphile inquiunt scyphi. Idē. ii. de ora. Tu vero inquisti molestus non eris. Inquies inquiet. Inquā apud Boetium frequēter occurrent. Inquam etiā interdum signt dixi. Terē. Ab te emittere inuitum eam inque. Cice. in. iiii ad Verē. Quid enim tibi vis aliquis inquiat. Plau. in aulu. Ita dii faxint inquito.

Sodes/ pro si audes. capesis sic/ pro cape si vis.
Sultis/ si vultis. sis si vis. iunge apage (et) sis
Pro remoue si vis: voces sunt imperitantis.

¶ His defectiuis vtuntur poete/ et comici presertim et interdum alii ad vitādum arrogantiam: quia superbum foret maioribus imperare. Et q̄a crebra sunt non opus erit testimoniis. Apagesis pen. cor. signt adhuc vel remoue si vis scdm Miniustam caue si vis. Apulei. Apagesis iam cruentos deos. Metri causa interposuit et syllabicon per Tmesin.

Noctescit ningit lucescit sicq; diescit.
Atq; gelat ternæ hæc impersonalia vocis.

¶ Hec impersonalia authore Phoca carent futuro imperatiui/ gerundiis/ & participiis.

¶ Annotatio.

¶ Explicit et expliciunt solus Alexander ponit. que a probis authoribus cēsentur barbara. Nam latini dicunt liber est explicitus / aut finitur. Marci. in apophoretis. Versibus explicitum est omne duobus opus.

¶ Annotatio de antiquis.

¶ Si quis omnem antiquitatē diligenter perscrutari vellet multa plura inueniret anomala et eclyptica. vt excessis pro excedas. irritassis pro irrites. ꝓhibessis pro prohibeas. locassis pro locauero. duas pro des. credius ꝓ credas supplicassis pro supplices. negassis pro neges. taxis pro tanges. adassint pro adigent. sine numero id genus alia sunt apud Plau. & vetustissimos. vt bites pro veniat. Plau. Dii te seruassint. Idem. Id Iuppiter prohibessit. Teren. Caue quoq̄ ex isthoc excessis loco. pro excedas. Varro. Caue mecum taxis libuum. Que omnia sunt fugienda nobis.

Dor der for furo fer: simplex nunc abdicat vsus.

¶ Hec simplicia dor & der passiuū a do das. for faris furo. i. insanio. fer a for faris in cōiūctiuo non sunt in vsu. sed in cōpositiōe vsitātur. vt pessūdor affor.

¶ De verbis apocopen patientibus.

Dic duc fac et fer/ dico duco facio fert
Donant cum natis. facio formant fice nata.

¶ Hec. iiii. verba patiuntur apocopē in scda singulari imperatiui modi sed vna in plurali integram seruant formā. vt a dic dicite. duc ducite. fac facite. excepto hoc verbo fer a fero qd̄ facit ferte. Similiter eoꝝ composita eandem apocopen patiuntur. vt adduc adducite. preter facio cōposita q̄ integrā suā formā vt efficio effice/ confice.

¶ De verbis syncopen patientibus.

vt amaui.

Verbis quæ primi flexus ui præterito dant.

vt amasti pro amauisti. amastis pro amauistis.

Præterito numeri persona vtriusq; secunda.

vt amarunt pro amauerunt.

(Vi dempto) et terna plurali syncopa fiat

vt amaram amassem amarim amaro amasse. in oībus personis.

Temporibus reliquis ab eo ductis fit vbiuis

vt cupiui audiui.

Verbis quæ terni aut quarti iui præterito dant

vt cupii audii. in oīb9 personis vtriusq; numeri.

Preterito (subtracto u) syncopa fiet vbiq;

cuperam. issem. rim. ro. isse audieram. issem. erim. ero. isse.

Temporibus cunctis ab eo reliquis quoq; ductis

iui. iui.

Syncopa non fiet quando bissyllaba vox est.

a scio a noui a flo a fleo.

Ni scisti nosti flasti flesti: tamen isti

Martialis. Aequora per scyllę magnus comes exulis isti.

Pro iuisti legitur: dixti generis reliqua eius

Teren. Hui dixti pulchre.

Quandoq; inuenies vsurpauisse poetas

De verbis anomalis.

Uerbum anomalum vel anormę est qđ cōtra alioꝝ regulā formaƚ. vt sum
es fuit. Sum sic declinatur. Sum es est. plri sumus estis sunt. Imperfecto
eram eras ꝛc̄. Perfecto fui fuisti. ꝛc̄. cū ductis fuerā. erim. issem. ero. isse. hēt Fuo.
preteritum ab antiquissimo verbo fuo fuis. i. sum es. Cuius adhuc aliqua re
periuntur apud Plau. et ipsum etiā Uirg. enei. x. Tros rutulus ve fuat nul
lo discrimine habebo. Plau. in am. Ne quisq̄ tam audax fuat homo. Idem Site.
in cap. Caueto ni iratus fuas. Futuro ero eris. ꝛc̄. Imperatiuo modo sis vel
es sit. Plrali simus sitis vel estis (aliqñ site) sint. Teren. in an. Bono animo es
Uirg. Huc ades o formose puer. Plau in Curgu Site mihi volētes ꝓpitie.
Sed exoleuit. Futuro esto. Plrali simus estote sunto. Optatiuo essem esses.
ꝛc̄. Futuro optatiui et presenti cōiunctiui sim sis. ꝛc. Infinitiuo presenti esse.
perfecti fuisse. Futuro futurus. Ens in vsu doctorum non est. a dialecticis
vsitatum. Sum caret gerūdiis et supinis. Potens nomen est. participia ve
ro p̄sens ꝛ absens. Cetera cōposita carēt gerundiis participiis et supinis.
Adsum ades adest adsum9 adestis adsunt. Imperfecti aderam. perfecti Adsum.
affui. affueram. adero. Imperatiuo adsis vel ades (non asto) Sic prosum ꝓ
des prodest. ꝛc̄. profui. ꝛc̄. Possum potes potest possumus potestis possunt.
poteram. potui. potero Ueteres dicebant potessim potessem. ꝛc̄. Pro possim
possem. Et potestur poteratur possetur. pro potest poterat posset. His et simi
libus scatet Plau. Celius cum suis contemporaneis. Reliqua composita de
clinantur vt sum.
Uolo vis vult Plrali volumus vultis volunt. Imperfecto volebam bas Uolo
bat ꝛc̄. Perfecto volui isti. ꝛc̄. cum suis deductis. vt voluerā. erim. voluissem
volucro. Futuro volam. les. ꝛc̄. Imperatiuo caret. q2 voluntas est libera neq;

imperari potest, licet Diomedes dixit. Velito tote. Sed hec sicut velis non sunt in
vsu. Opta etiā vellem les. rc. que voces sunt imperfectiui. subiunctiui. i. fu
turo optatiui velim lis. rc. Infinitiuo velle. Supino et gerundijs caret, teste
Phoca. Licet aliqui (nulla auctoritate) dicant volitum voliturus.
Malo. ¶ Malo mauis mauult. Plurali malumus mauultis malunt. Impfecti ma
lebā. perfecti malui. cum deductis. malueram. maluerim. maluissem. ro. futuro
malem. les. rc. Quin. li. i. Qui greca figurā: nō latine, sed citra reprehēsionē
loquetur. Impera. caret. Opta. mallem. maluerim. maluissem. malim. Cōiū.
malim. mallem. rim. luissem. ero. Infini. malle. maluisse. ceteris caret. Leges
apud vetustissimos nō imitanda. mauelim ⁊ mauellē. Plau. in au. Non sese
Nolo. mauolet. Idē i Em. Experiri isthuc mauellē. ¶ Nolo simulit intellecit. Nolo
nōuis nōuult. nolumus nōuultis nolūt. Impfecto nolebā. pterito pfecto no
lui. nolueram. cū alijs deductis. vt noluerim. luissē. ero. luisse. Futu. nolā les. rc.
Impatiuo noli nolite. futuro nolito tote. optatiuo nollē noluerim. luissem. fu
turo nolim. Cōiunctiuo nolim nollē erim. luisse. ero. Infini. nolle. noluisse. re
liqua nō sunt in vsu. ¶ Fio. licet fieri. fis fit. ad morem quarte cōiugationis. irre
gulariter tñ. Preterito factus sum cū deductis tēporib9. Imperatiuo caret,
vel fm qsdā mutuat a futuro optatiui fias fiat. rc. Nā fi fite et fitote raro nisi
apud antiqs legunt vt apud Plau. et Cato. Veteres fitur ⁊ facit ⁊ facessetur
et alia multa dixere (vt pbat Priscian9) q̄ exoleuerunt. in reqs fio p quartā
Eo. Queo. cōiugationē declinat. ¶ Eo et Queo per quartā cōiugationē et nihil anoma
lum hñt. nisi ibā quibā, ibo qbo: et in qbusdā tpib9, vt psonis scdam vocalē
p tertia. vt eo is it. plali im9 itis eūt. Impfecti ibā. pfecti iui cū alijs deducti
iuerā. issem. rim. ro. isse. Futuro eā ies iet. rc. sed vsitati9 ibo bis. rc. Quanq
antiq illud futurū in ibo enunciauere. tñ iā exoleuit: nisi in ibo ⁊ qbo. Ceculi9
audibis male si male dicis mihi. Prop. Lumbit tacito vulnia nra sono. Apd
Plau. est frequēs. Impe. i eat. eam9 ite eāt. Futu. ito eam9 itote eūto. Op.
irē iuerim iuissem eā. Cōiun. eā irē iuerim iuissem iuero. Infini. ire iuisse itu
rū esse. gerundia eundi. do. dum. Supi. itum itu. Partici. iēs itur9. Sic ⁊ qo
Edo. variat. Cui9 gerundia nō legim9, sed nec a venio participia. ¶ Edo es est.
plali edim9 editis edunt. Edebā. edi. ederā. edā. Impe. es vl' ede edat. plali
edam9 este vl' edite edāt. Futu. esto vel edito. plali edam9 estote vel editote
edunto vel tote. Opta. eēm. ederim. edissē. edā Cōiun. edā es eēm ederim e
vel ede. dissem. edero. Infi. esse. edisse. esurū esse. Gerun. edēdi. do. dū. Supi. esum.
su. ruri9 esū tu. Parti. edēs esur9 vel estur9. Passiuū eius regulare est, nisi
qd estur p edit di. Cōposita ei9 eandē sequunt formā fm qsdā. vt comedo co
mes comest. exedo exes exest. Virg. iiii. enei. Quid delubra iuuāt: est mollis
flāma medullas. est p edit. idē. i. ge. At mala culinos eēt rubigo. esset p co
mederet. Plau. in mi. Es, bibe. i. comede. Mar. Si vis eē sat, nrm potes eē
Estur. pāpū. Ovi. i. de pon. Estur vt occulta vitiata putredine nauis. Plau. Venis
Comest. at senex quē absentē comes. Cice. p Dei. Que sepe ipse comest. Idē. Aegri
Exest. tudo lacerat, ⁊ exest mētē. Pli. Comesse fer9 suib9 nō est pdigiū. Ci. p sexto
⁊ bona sol9 comessest. idē p L. Flacco. Quasi bona comesse rome nō liceret.
Apd veteres edo regularit' declinabat. teste Seruio sup illud. v. enei. Non
medis de gēte phrygū exedisse nephādis. vbi etiā dicit eo a sum compi ab e
do pduci. Hiero. i sacris qnq3 vetustā cōiugationē imitat. vt in illo. qs plātat
vineā ⁊ de fructu ei9 nō edit. alibi. Vincēti dabo edere de ligno vite. Seruio
cōsentit Diomedes. vñ meli9 dicem9 comedo comes q̄ comedo comedis.
¶ De his verbis q̄ in pma psona duplici efferuntur, et idē signt.

.s. cōiugationis. vt dureo. denseo.
Sunt duro et denso primæ, per eoq; secundæ.
.s. passiua.
Sunt primę actiuę hæc quando sunt neutra secundæ.
.i. cōgrego. .s. cōiugatiōis to vnite or knytte to gydder.
Est vno primę. sed crebrius vnio quartę.

¶ De verbis tā primę q̄ tertię cōiugationis in prima persona confusis/ in significatione diuersis.

.s. coniugationis.
primę nunc flexus sunt isthæc/ nunc quoq; terni.
las to cal. das/to cōmaunde. las/to speke ras/to lokke. das/ to saye a groūd werke
lis to driue. dis/to ete or chēwe. lis to dryue. ris/to sowe. dis/to powre.
Appello mando compello sic sero fundo
to saye. to dedicate. to wyll.
Dic dico dicis/ dico sicq; dicas; volo visq;.
to flye to bequeth. to rede.
Dic volo sicq; volas. lego legas. lego gisq;.
Esto lauo primæ. ternæ quandoq; repertum.
Dic pinso pinsis. legitur pinsas quoq; raro.
¶ Lauo olim erat ternę. Hora. Phebe qui xancto lauis amne crines. Idem. Ora manusq; tua lauim⁹ Feronia lympha. Similiter pinso nūc tertię. olim erat primę. Calphurnius. Dicitur et nigrū pinsare legumine panem. Lauo.
Sedo per s primæ. cedo per c quoq; ternæ.

¶ De ijs q̄ sunt tā secūdę q̄ tertię cōiugationis.

Nunc terni flexus/ nunc sunt hęc verba secundę
et tergeo. caueo. strideo. fulgeo. to be hote.
Tergo cauo strido sic fulgo ferbeo ferbo
conniueo. excelleo. sorbeo oleo. frigeo.
Conniuo excello sorbo iungas olo frigo
Vngo deflectes vngis simul vnguo dat vnguis.

¶ De ijs quę cōfusum habent preteritum.

Preteritū retinent confusum quæ comitantur.
Pasco pauet paui dant; cresco cernoq; creui.
Pendeo pendo pependi. tendeo tendo tetendi.
Mulceo mulgeo mulsi; luceo lugeo luxi.
vult acet ac acuit acui; pateo patiorq;
Et pandor passus; frigo cum frigeo frixi.
Versus formabunt ambo verror quoq; vertor.

FINIS.

¶ Londini in ędibus pynsonianis. xxij. supra sesquimillessimum nostrę redemptionis anno.

